

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0267

Przyszłość stosunków handlowych między UE a Afryką

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie przyszłości stosunków handlowych między UE a Afryką (2021/2178(INI))

(2023/C 32/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030,
- uwzględniając porozumienie paryskie,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane po szóstym szczycie Unia Europejska–Unia Afrykańska (UA) 17–18 lutego 2022 r. pt. „Wspólna wizja na rok 2030”,
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 9 marca 2020 r. pt. „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” (JOIN(2020)0004),
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Afryka – partnerstwo na rzecz zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu ⁽¹⁾,
- uwzględniając „Agendę 2063 Unii Afrykańskiej: Afryka, jakiej chcemy”,
- uwzględniając inicjatywy Unii Afrykańskiej podjęte w celu realizacji Agendy 2063, w tym „Przyspieszenie rozwoju przemysłowego Afryki”, „Program rozwoju infrastruktury w Afryce”, „Pobudzenie handlu wewnątrzafrykańskiego” oraz „Wizja górnictwa afrykańskiego”,
- uwzględniając zawarcie umowy o partnerstwie między Unią Europejską, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony,
- uwzględniając komunikat Komisji z 18 lutego 2021 r. pt. „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” (COM(2021)0066),
- uwzględniając zawarte i negocjowane umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a 14 krajami i regionami Afryki Subsaharyjskiej oraz inne umowy o wolnym handlu między UE a państwami Afryki Północnej,
- uwzględniając decyzję przyjętą 2 lipca 2018 r. podczas zgromadzenia szefów państw i rządów Unii Afrykańskiej w sprawie Afrykańskiej Kontynentalnej Strefy Wolnego Handlu (AfCFTA) ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję przyjętą podczas zgromadzenia szefów państw i rządów Unii Afrykańskiej w lipcu 2016 r. w Kigali w sprawie wyniku sesji w ograniczonym składzie Zgromadzenia Unii Afrykańskiej, w szczególności ust. 5 dotyczącego finansowania Unii Afrykańskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 12 września 2018 r. w sprawie nowego sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy: kolejny etap naszego partnerstwa sprzyjającego inwestycjom i tworzeniu miejsc pracy (COM(2018)0643),
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 marca 2018 r. w sprawie równouprawnienia płci w umowach handlowych zawieranych przez UE ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 80.

⁽²⁾ (Assembly/AU/Dec.692(XXXI)).

⁽³⁾ Decyzja z Kigali (Assembly/AU/Dec.605 (XXVII)).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 9.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- uwzględniając oświadczenie ministrów finansów państw grupy G-7 z 25 września 2020 r. w sprawie inicjatywy na rzecz zawieszenia obsługi długu i redukcji długu dla krajów znajdujących się w trudnej sytuacji,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 1 grudnia 2021 r. w sprawie strategii Global Gateway (JOIN(2021)0030),
- uwzględniając wniosek Komisji z 14 lipca 2021 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (COM(2021)0564),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 25 listopada 2020 r. pt. „Trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci (GAP III) – Ambitny program na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych UE” (JOIN(2020)0017),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 9 lutego 2021 r. pt. „Odnowione partnerstwo z południowymi sąsiadami – Nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego” (JOIN(2021)0002) oraz towarzyszący mu wspólny dokument roboczy służb Komisji (SWD(2021)0023),
- uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2022 r. w sprawie trzeciego unijnego planu działania w sprawie równości płci⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej⁽⁶⁾ FLEGT oraz związane z nim umowy o dobrowolnym partnerstwie między UE a krajami partnerskimi,
- uwzględniając wniosek Komisji z 17 listopada 2021 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów (COM(2021)0706),
- uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2021 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące należytej staranności i odpowiedzialności przedsiębiorstw⁽⁷⁾,
- uwzględniając proces Kimberley oraz swoją rezolucję z 16 grudnia 2021 r. w sprawie wdrożenia systemu certyfikacji procesu Kimberley⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/821 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiające obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka⁽⁹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z 22 września 2021 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych (COM(2021)0579),
- uwzględniając swoją rezolucję z 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 października 2021 r. w sprawie strategii „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 listopada 2021 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie polityki i ustawodawstwa w dziedzinie legalnej migracji⁽¹²⁾,
- uwzględniając deklarację lokalnych i regionalnych rządów państw członkowskich Unii Afrykańskiej oraz Unii Europejskiej przyjętą podczas forum Afryka–Europa 15 lutego 2022 r.,

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0073.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 11.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0516.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 130 z 19.5.2017, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 11.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0472.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- uwzględniając wspólną deklarację organizacji przedsiębiorców przyjętą podczas 7. Forum Przedsiębiorców UE–Afryka 14 lutego 2022 r.,
- uwzględniając dokument końcowy forum organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ramach Tygodnia Afryka–Europa z lutego 2022 r. pt. „No decision about us without us!” [Nie ma decyzji o nas bez nas!],
- uwzględniając łączne wyniki inicjatywy Youth Track w ramach Tygodnia Afryka–Europa w lutym 2022 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Konferencji ONZ ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) na temat rozwoju gospodarczego w Afryce z 2021 r. pt. „Wykorzystanie potencjalnych korzyści płynących z Afrykańskiej Kontynentalnej Strefy Wolnego Handlu na rzecz wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu”,
- uwzględniając sojusz Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy,
- uwzględniając zalecenia zawarte w sprawozdaniu końcowym prezydenckiego zespołu doradczego Republiki Południowej Afryki ds. reformy gruntów i rolnictwa z 4 maja 2019 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Grupy Zadaniowej ds. Gospodarki Cyfrowej UA–UE z 13 czerwca 2019 r. pt. „New Africa-Europe Digital Economy Partnership: Accelerating the Achievement of the Sustainable Development Goals” [Nowe afrykańsko-europejskie partnerstwo na rzecz gospodarki cyfrowej: przyspieszenie realizacji celów zrównoważonego rozwoju”,
- uwzględniając sprawozdanie UE w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej z 2021 r.,
- uwzględniając wielostronny dialog UE na rzecz zrównoważonej produkcji kakao, który koncentruje się na sektorze kakao w dwóch głównych krajach produkujących kakao: Wybrzeżu Kości Słoniowej i Ghanie,
- uwzględniając wystąpienie Nany Akufo-Addo, prezydenta Ghany, przed Parlamentem Europejskim 12 grudnia 2021 r. w Strasburgu,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z 2 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę,
- uwzględniając komunikat Komisji z 23 marca 2022 r. pt. „Zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i zwiększenie odporności systemów żywnościowych” (COM(2022)0133),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 16 grudnia 2021 r.,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rozwoju oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0169/2022),

A. mając na uwadze, że Unia Europejska i Afryka utrzymują istotne i długotrwałe stosunki polityczne, gospodarcze i kulturowe; mając na uwadze, że 6. szczyt Unia Europejska–Unia Afrykańska w 2022 r. doprowadził do porozumienia w sprawie wspólnej wizji na 2030 r., które jest wspólną strategią przynoszącą obopólne korzyści, wzmacnia więzi między obiema Uniami oraz umożliwi zacieśnienie współpracy w sprawach będących przedmiotem wspólnych zbieżności w dziedzinie handlu, rozwoju, bezpieczeństwa i dobrych rządów; mając na uwadze, że jego celem jest realizacja naszych wspólnych priorytetów poprzez wspólną ochronę naszych interesów i wspólnych dóbr publicznych, bezpieczeństwo i dobrobyt naszych obywateli, ochrona praw człowieka dla wszystkich, równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet we wszystkich sferach życia, przestrzeganie zasad demokratycznych i praworządności, działania na rzecz ochrony środowiska i różnorodności biologicznej, zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, zwalczanie nierówności, wsparcie praw dzieci oraz włączenie młodzieży i osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; mając na uwadze, że obie Unie uznały znaczenie bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia; mając na uwadze, że to odnowione partnerstwo będzie oparte na uwarunkowaniach geograficznych, uznaniu historii, więzi międzyludzkich, poszanowaniu suwerenności, wzajemnym szacunku i odpowiedzialności, wspólnych wartościach, równości między partnerami i wzajemnych zobowiązaniach; mając na uwadze, że UE i UA zobowiązały się do wzmocnienia strategicznego partnerstwa, aby wspólnie stawić czoła nowym wyzwaniom, takim jak zmiana klimatu, odbudowa po pandemii i budowanie odporności na przyszłe wstrząsy;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- B. mając na uwadze, że pokój stanowi warunek wstępny zrównoważonego rozwoju i stabilnego środowiska handlowego i inwestycyjnego; mając na uwadze, że globalny kontekst geopolityczny uległ znacznym zmianom od czasu nielegalnej, niesprowokowanej i nieuzasadnionej inwazji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę 24 lutego 2022 r., w tym w odniesieniu do stosunków między UE a Afryką; mając na uwadze, że w swojej rezolucji z 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ potępiło zdecydowaną większością głosów agresję Rosji na Ukrainę, w tym przy wsparciu ze strony UA, której 28 państw członkowskich poparło rezolucję; mając na uwadze, że jej 16 państw członkowskich wstrzymało się od głosu, a dziewięć postanowiło nie głosować; mając na uwadze, że inwazja Rosji i następstwa wojny mają druzgocące skutki dla światowych łańcuchów wartości i dostaw, w szczególności w odniesieniu do dostępu do pszenicy i innych produktów podstawowych, co stwarza ryzyko niedoborów żywności dla kolejnych milionów ludzi; mając na uwadze, że bezpieczeństwo żywnościowe na kontynencie afrykańskim jest szczególnie zagrożone; mając na uwadze, że Afryka Północna importuje 60 % swojej pszenicy i innych roślin spożywczych z Ukrainy i Rosji, a szereg krajów afrykańskich boryka się z brakami w imporcie nawozów; mając na uwadze, że zakłócenia w łańcuchach dostaw spowodowane wojną Rosji z Ukrainą mogą doprowadzić do zamieszek na tle żywnościowym i niepokojów społecznych;
- C. mając na uwadze, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r. musi stać się główną wytyczną i wyznacznikiem sukcesu współpracy UE–Afryka, w tym wkładu stosunków handlowych i inwestycyjnych w zwalczanie ubóstwa;
- D. mając na uwadze, że migracja stanowi element celu zrównoważonego rozwoju 10.7, który ma w zamierzeniu ułatwić uporządkowaną, bezpieczną, legalną i odpowiedzialną migrację i mobilność osób;
- E. mając na uwadze, że w przeglądzie polityki handlowej UE uznano strategiczne znaczenie pogłębienia stosunków z kontynentem afrykańskim i krajami afrykańskimi, proponując kilka obszarów działania w celu wzmocnienia więzi handlowych i gospodarczych między UE i Afryką; mając na uwadze, że Europa i Afryka to sąsiadujące ze sobą kontynenty, których dobrobyt i stabilność są ściśle wzajemnie powiązane i wymagają wsparcia w drodze ściślejszej i bardziej sprawiedliwej integracji gospodarczej;
- F. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są jednym z największych źródeł pomocy na rzecz wymiany handlowej na świecie i odpowiadają za 38 % światowego wkładu; mając na uwadze, że w 2019 r. Afryka w dalszym ciągu była największym beneficjentem zobowiązań w ramach programu pomocy na rzecz wymiany handlowej; mając na uwadze, że UE zamierza zwiększyć udział unijnej pomocy na rzecz wymiany handlowej przeznaczanej dla krajów najsłabiej rozwiniętych, aby przyczynić się do podwojenia ich udziału w światowym eksporcie, jako że w 2020 r. udział krajów najsłabiej rozwiniętych w światowym eksporcie wciąż wynosił 1 %, a ich udział w eksporcie do UE – 2 %;
- G. mając na uwadze, że UE powinna stosować podejście „Drużyna Europy” do współpracy z Afryką, w tym zwiększyć koordynację między poszczególnymi dyrekcjami generalnymi Komisji, europejskimi instytucjami finansującymi rozwój, europejskimi agencjami kredytów eksportowych, bankami komercyjnymi i państwami członkowskimi UE;
- H. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są najważniejszym partnerem handlowym Afryki, a także mając na uwadze, że wartość wymiany handlowej wzrosła w 2021 r. do 288 mld EUR, w porównaniu z niskim poziomem wynoszącym 225 mld EUR w 2020 r. w wyniku pandemii COVID-19; mając na uwadze, że deficyt handlowy na korzyść UE zmniejszył się z 24 mld EUR w 2020 r. do 4 mld EUR w 2021 r.; mając na uwadze, że na mocy obowiązujących umów handlowych i jednostronnych preferencji UE dla krajów rozwijających się 90 % eksportu z Afryki korzysta z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do jednolitego rynku UE; mając na uwadze, że w 2021 r. ponad 65 % towarów importowanych do UE z Afryki stanowiły produkty podstawowe, takie jak żywność i napoje, surowce i energia, oraz mając na uwadze, że w 2021 r. 68 % towarów eksportowanych z UE do Afryki stanowiły wyroby gotowe; mając na uwadze, że ta struktura handlu odzwierciedla strukturalną nierównowagę i współzależność zaangażowanych gospodarek, a tym samym utrzymuje kontynent afrykański na niżej wycenianych odcinkach światowych łańcuchów wartości; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie od dawna są dla Afryki największym źródłem inwestycji, oficjalnej pomocy rozwojowej, pomocy humanitarnej i finansowania bezpieczeństwa;
- I. mając na uwadze, że w 2021 r. wartość wymiany handlowej Stanów Zjednoczonych z Afryką osiągnęła około 26,7 mld USD w eksporcie i około 37,5 mld USD w imporcie, a łączna wartość tej wymiany wyniosła 64,2 mld USD; mając na uwadze, że pomimo inicjatywy „Prosper Africa” rozpoczętej przez poprzedni rząd USA, handel Stanów Zjednoczonych z Afryką Subsaharyjską znajduje się w stanie stagnacji i odpowiada za mniej niż 1 % łącznego handlu towarami USA;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- J. mając na uwadze, że udział Afryki w światowym handlu stale zmniejszał się w ciągu ostatnich 50 lat i stanowi 2,9 % światowego handlu według UNCTAD; mając na uwadze, że kontynent ten jest wysoce uzależniony od importu i eksportu towarów opartych na zasobach naturalnych; mając na uwadze, że handel międzyregionalny stanowi zaledwie 14,4 % łącznego handlu na kontynencie;
- K. mając na uwadze, że Afrykański Bank Rozwoju szacuje koszty gospodarcze nielegalnego handlu zasobami naturalnymi na 120 mld USD rocznie, co stanowi 5 % produktu krajowego brutto Afryki (PKB) ⁽¹³⁾;
- L. mając na uwadze, że poziom handlu wewnątrzkontynentalnego w Afryce ma znacznie większy niewykorzystany potencjał i jego wzmocnienie ma zasadnicze znaczenie dla trwałej strukturalnej transformacji gospodarczej kontynentu; mając na uwadze, że afrykański i europejski sektor prywatny mają wspólny interes w skutecznym i efektywnym wdrażaniu AfCFTA, w szczególności w odniesieniu do wzrostu gospodarczego i spodziewanych możliwości zatrudnienia, jakie w związku z tym powstaną; mając na uwadze, że wejście w życie AfCFTA 30 maja 2019 r. i uruchomienie 1 stycznia 2021 r. jej preferencyjnego systemu handlowego jako sztandarowego projektu Planu realizacji na pierwsze dziesięciolecie (2014–2023) w ramach Agendy 2063 Unii Afrykańskiej nadało nowy impuls panafrykańskim możliwościom handlowym i inwestycyjnym oraz zwiększyło łączność Europy z Afryką;
- M. mając na uwadze, że AfCFTA stanie się największą na świecie strefą wolnego handlu pod względem liczby uczestniczących w niej krajów, która obejmuje 54 z 55 państw członkowskich UA, tworząc rynek liczący 1,2 mld osób, w tym szybko rosnącą klasę średnią, co czyni ją ósmym co do wielkości blokiem gospodarczym na świecie o łącznym PKB wynoszącym 3 bln USD, który zgodnie z przewidywaniami wzrośnie ponad dwukrotnie do 2050 r.; mając na uwadze, że według Banku Światowego każdego roku PKB Afryki może wzrosnąć o 1 %, całkowite zatrudnienie o 1,2 %, a handel wewnątrzafrykański o 33 %; mając na uwadze, że utworzenie AfCFTA stanowi ogromną szansę dla EU, ale jej sukces będzie również w dużym stopniu uzależniony od jej zdolności do mobilizacji inwestycji oraz wspierania wymiany handlowej i obecności przedsiębiorstw w Afryce;
- N. mając na uwadze, że w ramach AfCFTA przewiduje się zniesienie taryf celnych w odniesieniu do 90 % pozycji taryfowych, przy czym kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych zobowiązały się do liberalizacji taryf dla towarów niewrażliwych w ciągu 5 lat, a kraje najsłabiej rozwinięte zobowiązały się do tego w ciągu 10 lat; mając na uwadze, że 7 % pozycji taryfowych dotyczy towarów wrażliwych oraz że kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych zliberalizują taryfy dla towarów wrażliwych w ciągu 10 lat, a kraje najsłabiej rozwinięte dokonają tego w ciągu 13 lat; mając na uwadze możliwość wyłączenia 3 % pozycji taryfowych z procesu liberalizacji; mając na uwadze, że AfCFTA stanowi istotny etap odejścia od obecnego modelu oficjalnego handlu z Afryką, który charakteryzuje się długim czasem przekraczania granic, obszernymi wymaganiami regulacyjnymi i wysokim opodatkowaniem;
- O. mając na uwadze, że AfCFTA ma być nie tylko instrumentem liberalizacji handlu, ale także motorem wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego rozwoju zgodnie z Agendą 2063; mając na uwadze, że skuteczne i skoordynowane wdrożenie AfCFTA jako systemu kontynentalnego będzie stanowiło duże, wielowymiarowe wyzwanie pociągające za sobą różne zobowiązania wynikające z umów handlowych, regionalnych wspólnot gospodarczych i unii celnych, które wymagają szeroko zakrojonych działań na rzecz rozwoju transgranicznej infrastruktury transportowej i zwiększenia ułatwień w handlu, aby w większym stopniu umożliwić funkcjonowanie transgranicznych łańcuchów wartości; mając na uwadze, że w celu realizacji ambicji UA, oraz uczynienia z AfCFTA skutecznego i przewidywalnego systemu, konieczne są reformy systemu zarządzania ukierunkowane na ułatwienie wymiany handlowej, pozataryfowe bariery dla handlu, zgodność ze wspólnymi normami technicznymi i zdrowotnymi dotyczącymi produktów oraz prawem pracy, a także instrumenty ochrony handlu i gwarancje; mając na uwadze, że – podobnie jak w przypadku każdej umowy handlowej – AfCFTA przyniesie zarówno pozytywne, jak i negatywne skutki, oraz że należy wdrożyć odpowiednie środki wsparcia, aby złagodzić wszelkie niekorzystne skutki i zapewnić, że AfCFTA może przyczynić się do rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), a w szczególności zapewnić, by z nowych możliwości mogły skorzystać również przedsiębiorstwa kierowane przez kobiety i osoby młode;
- P. mając na uwadze, że w odniesieniu do handlu, w szczególności reguł pochodzenia i kumulacji, różne ustalenia UE z państwami afrykańskimi doprowadziły do fragmentacji kontynentu afrykańskiego i stworzenia barier celnych utrudniających budowanie transgranicznych łańcuchów wartości w ramach AfCFTA;

⁽¹³⁾ Artykuł FAO z 11 lutego 2019 r. pt. „FAO calls for urgent action to curb corruption, illicit exploitation of forests”, dostęp 1 czerwca 2022 r. Dostępny na stronie internetowej: <https://www.fao.org/africa/news/detail-news/en/c/1180700/>

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- Q. mając na uwadze niejednorodny charakter państw afrykańskich; mając na uwadze, że kontynent afrykański jest szczególnie wrażliwy na „wstrząsy” zewnętrzne ze względu na wysokie uzależnienie nie tylko od zewnętrznych zasobów finansowych i przychodów, takich jak przekazy zagraniczne, bezpośrednie inwestycje zagraniczne, turystyka czy pomoc zewnętrzna, lecz również od importu wyrobów gotowych;
- R. mając na uwadze, że Afryka jest kontynentem nadziei i możliwości, i tak też jest postrzegana przez coraz większą liczbę młodych Afrykańczyków; mając na uwadze, że Afryka jest najmłodszym kontynentem na świecie, na którym średnia wieku wynosi 19,8 lat, a 60 % ludności stanowią osoby w wieku poniżej 25 lat; mając na uwadze, że do 2050 r. liczba ludności Afryki podwoi się, z około 1,2 mld do około 2,4 mld, oraz mając na uwadze, że w tym samym roku 50 % ludności świata w wieku poniżej 25 lat będzie żyć w Afryce, co będzie stanowiło istotne wyzwanie dla gospodarek państw afrykańskich i demokratycznego zarządzania nimi oraz będzie miało wpływ na uwarunkowania geopolityczne, światowy handel i migrację; mając na uwadze, że Afrykę zamieszkuje obecnie cztery razy więcej dzieci niż Europę, a 70 % ludności Afryki Subsaharyjskiej stanowią osoby w wieku poniżej 30 lat; mając na uwadze, że wzrost liczby ludności i rosnąca liczba osób należących do klasy średniej będą wymagały proporcjonalnego zwiększenia zaopatrzenia w żywność, a zatem w sektorze rolno-spożywczym należy zapewnić możliwości gospodarcze i możliwości zatrudnienia dla młodych Afrykańczyków, których udział w tym sektorze będzie miał również zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wymiany pokoleniowej i odnowienia systemu rolno-spożywczego; mając na uwadze, że młodzi ludzie w Afryce potrzebują wysokiej jakości edukacji oraz możliwości zatrudnienia i prowadzenia działalności gospodarczej, aby mogli przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju swoich krajów; mając na uwadze, że ludność Europy starzeje się i wiele sektorów gospodarki odnotowuje już niedobory wykwalifikowanej siły roboczej oraz zgłasza trudności w znalezieniu praktykantów; mając na uwadze, że wzmacnianie pozycji ekonomicznej kobiet i osób młodych w Afryce przyczynia się zarówno do wzrostu gospodarczego, jak i do poprawy ich pozycji w społeczeństwie;
- S. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju „zero głodu” ma na celu wyeliminowanie głodu do 2030 r. oraz zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i lepszego odżywiania; mając na uwadze, że w ostatnich latach postępy w realizacji tego celu uległy spowolnieniu, a ponad 800 milionów ludzi na naszej planecie co noc idzie spać nie zaspokoiwszy głodu; mając na uwadze, że według prognoz Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) liczba osób cierpiących głód w Afryce znacznie wzrośnie – z 280 do 300 mln – co sprawi, że w 2030 r. Afryka stanie się jednym z regionów o największej liczbie niedożywionych ludzi, podobnie jak Azja; mając na uwadze, że brak bezpieczeństwa żywnościowego pogłębił się na tym kontynencie, a 21 % ludności w 2020 r. stanowiły osoby niedożywione; mając na uwadze, że podczas szczytu ONZ w sprawie systemów żywnościowych w 2021 r. ustalono, że siłami napędowymi tych niepożądanych tendencji są coraz częstsze i coraz bardziej nasilające się konflikty, zmienność klimatu i ekstremalne warunki klimatyczne, spowolnienia gospodarcze i pogorszenie koniunktury oraz wysokie poziomy nierówności, które w 2020 r. pogłębiły się ze względu na pogorszenie koniunktury głównie w wyniku środków powstrzymujących rozprzestrzenianie się wirusa COVID-19 wprowadzonych na całym świecie;
- T. mając na uwadze, że zmiana klimatu i degradacja środowiska naturalnego stanowią egzystencjalne zagrożenia dla Afryki, UE i całego świata oraz wymagają wspólnego reagowania i znacznych inwestycji w odporność; mając na uwadze, że stosunki handlowe UE i Afryki muszą odgrywać kluczową rolę w rozwiązywaniu problemów związanych z transformacją klimatyczną i wspieraniu wysiłków na rzecz osiągnięcia trwałego wzrostu, rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i dostępu do dóbr publicznych, zwłaszcza poprzez promowanie zrównoważonych łańcuchów dostaw i dywersyfikacji handlu w ramach przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną; mając na uwadze, że UE zobowiązała się do przekształcenia się w pierwszy kontynent neutralny dla klimatu do 2050 r. oraz oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużywania zasobów; mając na uwadze, że kraje afrykańskie do tej pory przyczyniały się i przyczyniają w bardzo niewielkim stopniu do emisji gazów cieplarnianych, niezależnie od tego, czy wkład ten jest mierzony na podstawie historycznych, obecnych czy spodziewanych wielkości emisji, w ujęciu łącznym lub w przeliczeniu na mieszkańca, podczas gdy produkcja, styl życia i nawyki konsumpcyjne w UE przyczyniają się do zmiany klimatu; mając na uwadze, że skutki zmiany klimatu będą katastrofalne, w szczególności dla licznych krajów afrykańskich, przy czym niektóre z nich znajdują się w najgorszej sytuacji; mając na uwadze, że w Afryce Subsaharyjskiej koszty przystosowania się do zmiany klimatu w celu uniknięcia jeszcze wyższych kosztów dodatkowej pomocy w przypadku klęsk żywiołowych szacuje się na 30–50 mld USD rocznie w najbliższym dziesięcioleciu, czyli na 2–3 % regionalnego PKB; mając na uwadze, że 27. Konferencja Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP27) odbędzie się w 2022 r. w państwie afrykańskim – Egipcie; mając na uwadze, że transformacja w celu osiągnięcia obniżenia emisyjności na świecie musi mieć sprawiedliwy i równy charakter; mając na uwadze, że UE zaproponowała, aby dostęp do energii stał się jednym z głównych filarów współpracy z Afryką w ramach Europejskiego Zielonego Ładu;
- U. mając na uwadze, że UE i UA ogłosiły afrykańsko-europejski pakiet inwestycyjny o wartości 150 mld EUR, rozłożony na okres sześciu lat, średnio około 25 mld EUR rocznie, który będzie wspierał wspólne ambicje związane z Agendą 2030 i Agendą UA 2063 oraz będzie obejmował elementy inwestycyjne, zdrowotne i edukacyjne; mając na uwadze, że inwestycje te nie powinny dodatkowo powiększać zadłużenia państw afrykańskich;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- V. mając na uwadze, że około 34 % afrykańskich gospodarstw domowych dysponuje na swoje utrzymanie kwotą niższą niż międzynarodowa granica ubóstwa wynosząca 1,90 USD dziennie, a około 40 % całkowitego bogactwa należy do około 0,0001 % ludności kontynentu; mając na uwadze utrzymujące się znaczne dysproporcje pod względem rozwoju państw afrykańskich; mając na uwadze, że ze względu na oczekiwany szybki wzrost liczby ludności Afryki tym ważniejsze jest zapewnienie, aby towarzyszyły mu zrównoważony rozwój, wysokiej jakości kształcenie i tworzenie godnych miejsc pracy;
- W. mając na uwadze, że zaledwie jedno na trzy państwa afrykańskie posiada krajowy program na rzecz godnej pracy, które to programy zostały określone jako najważniejsze narzędzie wsparcia Międzynarodowej Organizacji Pracy dla poszczególnych krajów, dostosowane do priorytetów i wyników każdego z nich;
- X. mając na uwadze, że Komisja zapoczątkowała inicjatywę na rzecz zrównoważonej produkcji kakao, kierowaną wspólnie przez Dyрекcję Generalną ds. Handlu i Dyрекcję Generalną ds. Partnerstw Międzynarodowych oraz skoncentrowaną na Ghanie i Wybrzeżu Kości Słoniowej, z Kamerunem ze statusem obserwatora, której głównymi celami są: zapewnienie producentom kakao dochodu umożliwiającego utrzymanie, wyeliminowanie pracy dzieci w łańcuchu dostaw kakao oraz wyeliminowanie wylesiania związanego z plantacjami kakao;
- Y. mając na uwadze, że w sprawozdaniu UNICEF/MOP z 2021 r. w sprawie pracy dzieci zwrócono uwagę na wzrost pracy dzieci w Afryce Subsaharyjskiej od 2012 r. oraz że ta tendencja wzrostowa utrzyma się ze względu na wszechobecne skutki pandemii;
- Z. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 i jej skutki gospodarcze zahamowały w 2020 r. wzrost gospodarczy w całej Afryce oraz mogą pogрузić w ubóstwie kolejne 30 milionów ludzi i nasilić zjawisko pracy dzieci; mając na uwadze, że pakiety środków służące odbudowie po pandemii sygnalizują diametralną zmianę konsensusu politycznego; mając na uwadze, że zdolność do wsparcia odbudowy za pomocą środków publicznych różni się pomiędzy poszczególnymi regionami, co stwarza bezpośrednie ryzyko pogłębienia nierówności; mając na uwadze, że wskaźnik pełnego wyszczepienia w Afryce w marcu 2022 r. nie przekraczał 15 % (w porównaniu z 73 % w UE); mając na uwadze konieczność utylizacji milionów szczepionek zanim zostaną wykorzystane w uboższych krajach ze względu na upływ terminu ważności; mając na uwadze, że UE i UA zobowiązały się do wspierania pełnej suwerenności w dziedzinie zdrowia w Afryce, tak aby kontynent ten mógł w przyszłości reagować na sytuacje zagrożenia zdrowia publicznego, oraz do wspierania w tym celu wspólnego programu produkcji szczepionek, leków, diagnostyki, środków terapeutycznych i zdrowotnych w Afryce, w tym poprzez inwestycje w zdolności produkcyjne, dobrowolne transfery technologii, a także wzmocnienie ram regulacyjnych w celu umożliwienia sprawiedliwego dostępu do szczepionek, diagnostyki i środków terapeutycznych; mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjmuje wszystkie środki wspierające system opieki zdrowotnej w Afryce i możliwości kontynentu w zakresie zdrowia;
- AA. mając na uwadze, że zrównoważona odbudowa po pandemii COVID-19 sprzyjająca włączeniu społecznemu w Afryce będzie wymagała przeznaczenia dodatkowych środków w wysokości 1 bln USD rocznie, oprócz 2,5 bln USD rocznej luki w finansowaniu celów zrównoważonego rozwoju sprzed kryzysu; mając na uwadze, że to przedsięwzięcie stanowi istotną okazję do inwestycji; mając na uwadze, że Europejski Bank Inwestycyjny zwiększył pomoc dla partnerów afrykańskich w reakcji na kryzys zdrowotny i gospodarczy związany z COVID-19, przekazując 5 mld EUR na wsparcie prywatnych i publicznych inwestycji związanych z transformacją w wysokości ponad 12 mld EUR w całej Afryce w 2020 r.;
- AB. mając na uwadze, że na 6. szczycie UE–UA podkreślono pilne zapotrzebowanie na wkład WTO w walkę z pandemią i odbudowę gospodarki światowej oraz zobowiązano strony do konstruktywnego działania na rzecz porozumienia w sprawie kompleksowej reakcji WTO na pandemię, obejmującej aspekty związane z handlem i własnością intelektualną; mając na uwadze, że Komisja Europejska oraz rządy Stanów Zjednoczonych, Indii i Republiki Południowej Afryki wypracowały kompromisowy wniosek w ramach WTO, który ma zostać przedstawiony państwom członkowskim WTO i który ułatwiłby zniesienie niektórych kryteriów przepisów dotyczących udzielania licencji przymusowych na mocy Porozumienia WTO w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), przy czym nie zawiera on jeszcze przepisów dotyczących narzędzi diagnostycznych, urządzeń i metod leczenia, czego domagały się państwa afrykańskie; mając na uwadze, że nie rozpoczęto jeszcze szerszej dyskusji w ramach WTO;
- AC. mając na uwadze, że komunikacie prasowym dotyczącym sprawozdania Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) wskazano, że „ryzyko pandemii można znacznie zmniejszyć przez ograniczenie działalności człowieka, która prowadzi do utraty różnorodności biologicznej, lepsze zachowanie obszarów chronionych i działania ograniczające nie zrównoważoną eksploatację regionów o wysokiej różnorodności biologicznej”;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- AD. mając na uwadze, że według Międzynarodowego Funduszu Walutowego w wyniku kryzysu związanego z COVID-19 około 60 % krajów o niskich dochodach jest poważnie zagrożonych wysokim zadłużeniem lub już jest wysoko zadłużonych, podczas gdy w 2015 r. odsetek ten wynosił poniżej 30 %; mając na uwadze, że rządy wysoko zadłużonych krajów zarówno w Europie, jak i w Afryce, mają trudności w mobilizacji niezbędnych inwestycji w obszary stanowiące warunki wstępne rozwoju gospodarczego, takie jak wykwalifikowana siła robocza i nowoczesna infrastruktura;
- AE. mając na uwadze, że sekretariat AfCFTA utworzył fundusz dostosowawczy AfCFTA o wartości 1 mld USD, finansowany przez Afrykański Bank Eksportowo-Importowy (Afreximbank), którego celem jest wspieranie krajów, które w perspektywie krótkoterminowej utracą dochody w wyniku obniżenia lub zniesienia taryf celnych; mając na uwadze, że sekretariat AfCFTA szacuje rzeczywiste potrzeby na około 7 mld USD;
- AF. mając na uwadze, że UE jest największym na świecie importerem i eksporterem produktów rolno-spożywczych; mając na uwadze, że pomimo że Afryka posiada najżyźniejsze grunty na świecie, kraje UA nadal są importerami netto żywności, a rolnicy produkują poniżej swoich możliwości, po części ze względu na ceny, jakie afrykańscy rolnicy mogą uzyskać za swoje produkty na rynkach lokalnych, powiększonych o taryfy, w wyniku których afrykański eksport żywności przetworzonej staje się niekonkurencyjny; mając na uwadze wzrost wspieranego przez wspólną politykę rolną eksportu unijnego mleka w proszku do Afryki Zachodniej; mając na uwadze, że potrojenie eksportu od momentu, gdy UE cofnęła kwoty mleczne w 2015 r., miało poważne skutki dla wielu lokalnych hodowców i rolników, których ceny mleka nie mogą konkurować z bardzo niskimi cenami mleka w proszku; mając na uwadze, że przestrzeganie sprawiedliwych warunków handlu produktami rolnymi między UE a Afryką powinno leżeć u podstaw europejskiego unijnego i afrykańskiego wywozu i przywozu żywności oraz innych produktów rolnych, a ponadto należy dopilnować, by wywóz produktów rolnych nie stał w sprzeczności z celem polegającym na zwiększeniu odporności sektora spożywczego w Afryce; mając na uwadze, że aby rozwijać zrównoważone rolnictwo na obu kontynentach, należy umożliwić wdrożenie modeli reform na rzecz zrównoważonego rolnictwa w Afryce i Europie, które zapewniają rolnikom godne warunki, wzmacniają odporność krajową i regionalną oraz mogą uwolnić potencjał obu kontynentów pod względem produkcji dużej ilości składników odżywczych i zyskania samowystarczalności żywnościowej, a także przyczyniają się do bezpieczeństwa żywnościowego w innych regionach świata; mając na uwadze, że rolnictwo rodzinne odpowiada nawet za 70 % dostaw żywności na kontynencie, która to żywność jest faktycznie spożywana przez Afrykańczyków, a nie produkowana na eksport; mając na uwadze, że zgodnie z raportem o rozwoju społecznym Afryki z 2016 r., sporządzonym w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn kosztują Afrykę Subsaharyjską sześć procent PKB regionu, co niweczy wysiłki kontynentu na rzecz rozwoju społecznego i wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; mając na uwadze, że zapewnienie równego dostępu kobiet do środków produkcji rolnej mogłoby zwiększyć produkcję roślinną nawet o 19 %, zwiększyć PKB z sektora rolnego i łączny PKB oraz wyciągnąć z ubóstwa setki tysięcy ludzi ⁽¹⁴⁾;
- AG. mając na uwadze, że w 2020 r. liczba ludzi dotkniętych brakiem bezpieczeństwa żywnościowego wzrosła o niemal 40 % w porównaniu z rokiem poprzednim; mając na uwadze, że wojna w Ukrainie ukazuje wzajemne powiązania między bezpieczeństwem żywnościowym i światowym rynkiem oraz zależność niektórych państw afrykańskich od przywozu żywności z niewielkiej liczby krajów lub regionów prowadzących działalność eksportową; mając na uwadze, że nadmierna zależność może skutkować podatnością krajów na wstrząsy zewnętrzne; mając na uwadze, że 24 marca 2022 r. podczas szczytu G-7 zaprezentowano inicjatywę „Misja na rzecz odporności w zakresie żywności i rolnictwa” (FARM) obejmującą konkretne działania na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego na świecie, w szczególności w państwach afrykańskich najbardziej dotkniętych zakłóceniami produkcji żywności w następstwie wojny w Ukrainie; mając na uwadze, że jak wynika z badań przeprowadzonych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy wśród gospodarstw domowych, rozszerzenie dostępu do systemów wczesnego ostrzegania oraz do informacji na temat cen żywności i warunków pogodowych, nawet za pomocą wiadomości tekstowych lub głosowych w celu informowania rolników o porach sadzenia nawadniania lub nawożenia upraw, może umożliwić rolnictwo przyjazne klimatowi i zmniejszyć ryzyko braku bezpieczeństwa żywnościowego o 30 punktów procentowych;

⁽¹⁴⁾ Artykuł Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju w Etiopii z 13 października 2016 r. pt. „Gender gap costs sub-Saharan Africa \$US95 billion a year: UND”, dostęp 3 czerwca 2022 r. Dostępny na stronie internetowej: <https://www.undp.org/ethiopia/press-releases/gender-gap-costs-sub-saharan-africa-us95-billion-year-new-undp-report.html>

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- AH. mając na uwadze, że mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w krajach o niskim i średnim dochodzie w Afryce ponoszą znaczne koszty i doświadczają znacznych opóźnień, jeśli chodzi o handel wewnątrzafrykański, z powodu ograniczonych stosunków transgranicznych między bankami, problemów z dostępnością waluty zagranicznej, wysokich kosztów obsługi dla pośredników oraz potrzeby ustalania kursu sprzedaży i kupna walut w stosunku do dolara amerykańskiego; mając na uwadze, że postęp technologiczny i współpraca banków centralnych, np. w ramach panafrykańskiego systemu płatności i rozliczeń, mogą stanowić sposób rozwiązania tego problemu;
- AI. mając na uwadze trwające negocjacje w AfCFTA w sprawie planowanej liberalizacji usług, począwszy od pięciu priorytetowych sektorów wskazanych przez UA: transportu, turystyki, komunikacji, usług finansowych i biznesowych; mając na uwadze, że sektor usług odpowiada za 54 % afrykańskiego PKB i 75 % bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- AJ. mając na uwadze, że strategia UA na rzecz transformacji cyfrowej dla Afryki (2020–2030) przewiduje utworzenie bezpiecznego jednolitego rynku cyfrowego dla Afryki do 2030 r., zapewniającego przepływ osób, usług i kapitału oraz niezakłócony dostęp osób fizycznych i przedsiębiorstw do działalności internetowej oraz jej prowadzenie zgodnie z AfCFTA; mając na uwadze, że gospodarka cyfrowa w Afryce oferuje perspektywę zwiększenia liczby tworzonych miejsc pracy, zwłaszcza dla MŚP, które zapewniają około 80 % miejsc pracy na całym kontynencie i stanowią trzon gospodarki afrykańskiej; mając na uwadze, że cyfryzacja handlu i propagowanie elektronicznych systemów handlu może istotnie wesprzeć przedsiębiorców prowadzących działalność na niewielką skalę, w tym przedsiębiorstwa kierowane przez kobiety i młodych przedsiębiorców; mając na uwadze, że w celu ułatwienia cyfrowego uczestnictwa afrykańskiej ludności, z której jedynie 33 % miało dostęp do internetu w 2021 r., należy dokonać znacznych inwestycji w infrastrukturę internetową; mając na uwadze, że nasi afrykańscy partnerzy aktywnie poszukują również pomocy UE w celu poprawy infrastruktury cyfrowej Afryki i zapewnienia odpowiedniej łączności i dostępu do internetu na całym kontynencie; mając na uwadze, że Afryka pozostaje daleko w tyle za USA, Chinami oraz, w mniejszym stopniu, Europą pod względem rozwoju technologii cyfrowych; mając na uwadze, że według UNCTAD udział Afryki w światowym eksporcie usług świadczonych drogą cyfrową wynosi mniej niż 1 %;
1. potwierdza, że stosunki handlowe i inwestycyjne między UE a Afryką stanowią część naszych wspólnych wysiłków na rzecz osiągnięcia do 2030 r. celów zrównoważonego rozwoju ONZ oraz celów porozumienia paryskiego; podkreśla, że Afryka jest kluczowym priorytetem geograficznym w nowej strategii handlowej UE, i zwraca uwagę na znaczenie bardziej intensywnego dialogu między UE a Afryką; podkreśla, że w tym kontekście UE powinna zwiększyć wysiłki, aby to partnerstwo wykraczało poza tradycyjne stosunki między donatorem a beneficjentem; podkreśla, że modernizacja stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE a UA może przynieść ogromne korzyści pod względem pobudzania wzrostu gospodarczego, integracji regionalnej, ograniczania ubóstwa i tworzenia miejsc pracy, może przyczynić się do odbudowy po pandemii COVID-19 oraz do ekologicznej i cyfrowej transformacji gospodarek państw zarówno w UE, jak i w UA, a także naszych globalnych partnerów handlowych, i musi być zgodna z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju zapisaną w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; podkreśla, że bliskość geograficzna i długotrwałe więzi historyczne i kulturowe są coraz bardziej umacniane dzięki rosnącej wymianie handlowej; podkreśla, że udział organizacji społeczeństwa obywatelskiego musi stanowić fundament strategii UE–UA na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju ONZ;
 2. wzywa Komisję do zacieśnienia i lepszego zorganizowania współpracy z naszymi afrykańskimi partnerami, a tym samym do nawiązania dialogu politycznego na wysokim szczeblu, obejmującego również wymiar parlamentarny z udziałem Parlamentu Europejskiego; wzywa do uzupełnienia tego dialogu wymianą na szczeblu ugrupowań regionalnych i poszczególnych państw, a także równoległym dialogiem z zainteresowanymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego w Afryce i UE, jako istotnymi elementami wspierania równego partnerstwa UE z Afryką;
 3. podkreśla znaczenie stworzenia odpornej, konkurencyjnej i solidnej bazy infrastrukturalnej i przemysłowej w Afryce, jak określono w Agendzie 2063 Unii Afrykańskiej, w celu zbudowania odpornych łańcuchów wartości i przetwarzania surowców o wysokiej wartości dodanej w Afryce, co stanowi jedną z głównych dróg do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy; wzywa Komisję oraz europejskie przedsiębiorstwa i europejskich inwestorów, w tym EBI, do stosowania nowoczesnych, zrównoważonych i, gdy tylko jest to możliwe, neutralnych dla klimatu technologii produkcyjnych w ramach projektów uprzemysłowienia Afryki; nalega, aby partnerzy społeczni byli zaangażowani we wszystkie etapy promowania industrializacji; podkreśla w związku z tym, że niezbędne jest wsparcie Afryki w kształtowaniu własnej niezależnej polityki makroekonomicznej, fiskalnej, pieniężnej i handlowej oraz wzywa Komisję do umożliwienia Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS) ochrony nowo powstających gałęzi przemysłu, w tym poprzez

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

wsparcie techniczne i finansowe, oraz do zapewnienia prawa do stanowienia prawa; podkreśla, że wysiłki w dziedzinie ochrony środowiska powinny stanowić trzon polityki i programów współpracy mających na celu wsparcie uprzemysłowienia i tworzenia godnych miejsc pracy w Afryce, ustanowionych i realizowanych przez wszystkie odpowiedzialne zainteresowane strony z obu kontynentów;

4. wzywa Komisję do wspierania zrównoważonych inwestycji w celu przejścia na gospodarkę bezemisyjną, zgodnie z zobowiązaniem podjętym przez nią w pakcie klimatycznym z Glasgow, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedzialnego i zrównoważonego pozyskiwania zasobów naturalnych i surowców oraz zarządzania nimi, a także zrównoważonej gospodarki odpadami zgodnie z celami Zielonego Ładu;

5. podkreśla podstawową rolę właściwie funkcjonujących instytucji państwowych, władz i infrastruktury oraz uważa, że ich brak może stanowić poważną barierę dla handlu; w tym kontekście podkreśla, że wszystkie państwa afrykańskie muszą zwiększyć pewność prawa, która jest niezbędna do rozwoju wszelkiego rodzaju handlu; wzywa Komisję, by ściśle współpracowała z afrykańskimi partnerami w celu zagwarantowania otoczenia biznesowego sprzyjającego inwestycjom;

6. podkreśla, że niezbędne jest dostosowanie propozycji gospodarczych i handlowych Nowego programu na rzecz regionu śródziemnomorskiego, który został przyjęty przez Komisję 9 lutego 2021 r., do obecnej sytuacji nadzwyczajnej; apeluje o płynne wdrożenie projektów związanych z handlem w ramach Planu gospodarczo-inwestycyjny dla Bałkanów Zachodnich tak szybko, jak to możliwe;

7. podkreśla, że UE potrzebuje zupełnie nowych fundamentów dla partnerstwa gospodarczego z Afryką, opartego na równych zasadach, wzajemnym szacunku i zrozumieniu, w tym wyzwaniach, jakich doświadczają afrykańscy partnerzy w kontekście stosunków handlowych i inwestycyjnych, z uwzględnieniem zmiennej dynamiki oraz historycznych zaburzeń równowagi i niedociągnięć; uważa, że jest to wyjątkowa okazja do ożywienia stosunków handlowych między oboma kontynentami, oraz że szczyt wytyczył drogę, którą UE i UA powinny podążać, by zaangażować się w odnowione, wzajemnie korzystne i trwałe partnerstwo oparte na solidarności i współpracy, a także by na nowo ukształtować stosunki gospodarcze, handlowe i handlowe z myślą o wzmocnieniu pozycji Afryki, m.in. poprzez zapewnienie sprawiedliwych i etycznych stosunków handlowych sprzyjających integracji kontynentalnej Afryki; podkreśla, że stosunki handlowe UE–Afryka powinny promować prawa człowieka i prawa pracownicze, dobre rządy, praworządność i równość płci, oraz wzywa Komisję do promowania tych elementów w kontekście stosunków handlowych UE–Afryka;

8. wzywa Komisję, aby przyczyniła się do zakończenia roli krajów afrykańskich polegającej na realizacji tylko końcowych etapów produkcji, i wspierała system obejmujący wiele zainteresowanych stron, który umożliwi krajom UA produkcję własnych szczepionek – jako że wykazały już tę zdolność przy produkcji szczepionek przeciwko HIV – co z kolei umożliwi rozwój potencjału naukowego i zmniejszy zależność od kilku korporacji na świecie;

9. podkreśla, że reakcja UE na światowe wysiłki w zakresie szczepień w celu złagodzenia pandemii COVID-19 doprowadziła do zakłócenia stosunków między UE i Afryką; podkreśla, że wyniki 6. szczytu UE–UA muszą stanowić nowy punkt wyjścia dla rozwoju stosunków między UE i Afryką; wzywa Komisję do podjęcia dwustronnych i zorganizowanych kontaktów z partnerami afrykańskimi oraz do kontynuowania zaangażowania na szczeblu regionalnym i wielostronnym w celu rozwoju stosunków między UE i Afryką; wzywa Komisję do podjęcia debaty z Parlamentem w sprawie kompromisu dotyczącego zniesienia kryteriów stosowanych na mocy TRIPS wynegocjowanego w ramach dialogu czterostronnego UE, USA, Indii i Republiki Południowej Afryki; wzywa Komisję, by zachowała elastyczne i pragmatyczne podejście w rozmowach w WTO w celu wypracowania kompromisu w sprawie ukierunkowanego i tymczasowego zniesienia kryteriów stosowanych na mocy TRIPS z innymi członkami WTO, aby zbliżyć się do zawarcia kompromisu i osiągnięcia znaczących efektów w aspektach związanych z handlem i zdrowiem przed 12. konferencją ministerialną WTO;

10. podkreśla, że pokój ma zasadnicze znaczenie dla pozytywnego rozwoju społecznego, środowiskowego i gospodarczego; zauważa brak poparcia wielu rządów afrykańskich dla rezolucji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych potępiającej agresję na Ukrainę i zauważa, że poparcia ze strony krajów afrykańskich dla stanowisk UE nie można traktować jako oczywistości; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, by poddały analizie rozmaite powody sceptycyzmu oraz zwiększyły wysiłki dyplomatyczne w celu wypracowania na obu kontynentach wspólnych stanowisk wobec agresji wojskowej;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

11. popiera cele i aspiracje AfCFTA wyrażone w preambule umowy o jej utworzeniu; popiera również aspiracje Agendy 2063 dotyczące utworzenia rynku kontynentalnego ze swobodnym przepływem osób, kapitału, towarów i usług w celu pogłębienia integracji gospodarczej kontynentu afrykańskiego; uważa, że AfCFTA jest ambitną inicjatywą integracji gospodarczej, która stanowi dla krajów afrykańskich ogromną szansę na pobudzenie wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, umożliwienie zrównoważonego rozwoju, zmniejszenie ubóstwa i poprawę standardu życia, stworzenie dużej liczby godnych miejsc pracy, zwiększenie konkurencyjności krajów afrykańskich, promowanie ekologicznych technologii i energii, zwiększenie stabilności finansów publicznych, zwalczanie korupcji i promowanie dobrych rządów, a także dokonanie przemian strukturalnych w państwach uczestniczących; wzywa UE do aktywnego wspierania AfCFTA; podkreśla, że wskaźniki służące do pomiaru sukcesu gospodarczego w Afryce i UE powinny być zróżnicowane i wykraczać poza wzrost PKB oraz zaleca korzystanie również z takich wskaźników, jak współczynnik Giniego, wskaźnik rzeczywistego postępu (GPI), wskaźnik rozwoju społecznego, współczynnik Theila do pomiaru dywersyfikacji wywozu, a w szczególności sprawozdania z postępu prac w realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

12. przypomina, że w latach 2014–2020 UE przeznaczyła ponad 74 mln EUR na utworzenie AfCFTA za pośrednictwem programu panafrkańskiego, oraz że środki te wykorzystano na budowanie zdolności na etapie negocjacji, ratyfikacji i wdrażania umowy w sprawie AfCFTA; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszego udzielania wsparcia finansowego i technicznego w celu wdrożenia AfCFTA; zauważa, że aby można było zrealizować obietnice AfCFTA, wykraczając poza samą liberalizację handlu, i wyciągnąć ludzi z ubóstwa, kraje Afryki potrzebują przestrzeni politycznej, która umożliwi im przyjęcie polityki zwiększającej spójność między środkami handlowymi, celami dotyczącymi dywersyfikacji, reagowaniem na potrzeby społeczeństwa, zrównoważonym rozwojem i wzrostem sprzyjającym włączeniu społecznemu;

13. wzywa komisje Unii Afrykańskiej i Unii Europejskiej do ułatwienia rozwoju regionalnych łańcuchów wartości i lepszej infrastruktury regionalnej w Afryce; podkreśla potrzebę spójnych inwestycji i nadzoru publicznego w odniesieniu do rozwoju ogólnej i transgranicznej infrastruktury zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę, że potrzebne są znaczne inwestycje w infrastrukturę transportową, łączność i cyfryzację, aby ułatwić handel regionalny, a dzięki temu dywersyfikację i odporność lokalnych, regionalnych i kontynentalnych łańcuchów wartości; zauważa, że zniesienie barier dla handlu wewnątrzafrykańskiego może ułatwić rozwój regionalnych łańcuchów wartości, co może zapewnić środki afrykańskim przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, potrzebne do wkroczenia na rynki międzynarodowe; podkreśla, że strategia Global Gateway powinna przyczynić się do rozwoju infrastruktury w celu zwiększenia wewnątrzafrykańskiej wymiany handlowej i zachęca partnerów z UA do udzielenia szybkiej odpowiedzi na propozycje Drużyny Europy dotyczące wspólnych projektów infrastrukturalnych; wzywa partnerów z UE i Afryki do realizacji wspólnie określonych priorytetowych projektów bez dalszej zwłoki oraz do stworzenia możliwości zysku dla lokalnych przedsiębiorstw w związku z prowadzonymi projektami i miejsc pracy dla lokalnej ludności, ze ścisłym przestrzeganiem wysokich norm dotyczących środowiska i warunków pracy oraz porozumienia paryskiego; podkreśla, że konieczny jest dalszy rozwój infrastruktury na obszarach wiejskich; zwraca uwagę, że około 40 % podstawowych produktów żywnościowych transportowanych w Afryce Subsaharyjskiej nie trafia na rynek ze względu na niedostateczną infrastrukturę i braki pod względem możliwości chłodzenia i przechowywania; wzywa Komisję Europejską i Unię Afrykańską do stworzenia mapy regionalnych łańcuchów wartości między UE i Afryką, poza dwustronnymi przepływami handlowymi, oraz do przeprowadzenia analizy SWOT, w szczególności w celu identyfikacji możliwości bliskiej delokalizacji i obszarów współpracy, takich jak gospodarka o obiegu zamkniętym i zazielenianie łańcuchów dostaw; podkreśla, że ważny jest dalszy rozwój infrastruktury i połączeń między Afryką Subsaharyjską i Afryką Północną oraz między Afryką Zachodnią i Afryką Wschodnią;

14. podkreśla, że równouprawnienie płci i uwzględnianie aspektu płci w stosunkach handlowych UE–Afryka należy włączyć jako nieodzowny element promowania trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; podkreśla, że stosunki handlowe i inwestycyjne mogą promować równouprawnienie płci, a także przyczynić się do wzmocnienia gospodarczej i społecznej pozycji kobiet oraz do opartych w większym stopniu na równości i odporniejszych gospodarek i społeczeństw; uważa, że partnerstwo UE–Afryka powinno szczególnie wspierać przedsiębiorczość kobiet i młodych ludzi na obszarach wiejskich i miejskich, w tym za pośrednictwem organizacji drobnych producentów, i że w tym celu konieczne jest wspieranie równego dostępu do zasobów gospodarczych i produkcyjnych, takich jak usługi i rynki finansowe oraz ochrona praw do ziemi; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji, by gromadzić i analizować dane w celu lepszego zrozumienia wpływu polityki handlowej na kobiety; wzywa Komisję do podjęcia współpracy z afrykańskimi partnerami w ramach stosunków handlowych UE i Afryki w celu promowania równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet; wzywa Komisję, by uwzględniała aspekt płci w stosunkach handlowych i inwestycyjnych UE–Afryka; wzywa Komisję do włączenia odrębnych rozdziałów poświęconych aspektom płci w umowach o partnerstwie gospodarczym; podkreśla, że kobiety na obszarach wiejskich odgrywają zasadniczą rolę w gospodarkach rolnych i wiejskich w całej Afryce, przede wszystkim w odniesieniu do bezpieczeństwa żywnościowego; przypomina, że niemal połowę prac rolnych w Afryce wykonują kobiety; wzywa do rozwijania wymiany między afrykańskimi i unijnymi kobietami prowadzącymi przedsiębiorstwa za pośrednictwem platform umożliwiających tworzenie sieci, wymianę doświadczeń i realizację wspólnych projektów; zachęca do promowania praw kobiet i dziewcząt do dziedziczenia i wzywa UE do wspierania krajów partnerskich, w szczególności w odniesieniu do uznawania przez nie pełnego prawa kobiet do gruntów;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

15. podkreśla potrzebę nawiązania konstruktywnego dialogu publiczno-prywatnego oraz zapewnienia rozwoju kultur w celu stworzenia inteligentnej sieci ekosystemów i ewentualnej hybrydyzacji sfery publicznej i prywatnej; zwraca uwagę, że w tym kontekście UE musi w dalszym ciągu współpracować z państwami afrykańskimi na rzecz ułatwiania i promowania inwestycji prywatnych na kontynencie, ponieważ same inwestycje publiczne często okazują się niewystarczające; apeluje o dalsze zwiększanie publicznych i prywatnych partnerstw trójstronnych w celu rozwoju nowych powiązań handlowych w sektorach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, takich jak energetyka, przemysł i transport;

16. podkreśla kluczową rolę przypisywaną Europejskiemu planowi inwestycji zewnętrznych, a zwłaszcza Europejskiemu Funduszowi na rzecz Zrównoważonego Rozwoju jako jego pierwszemu filarowi, w kształtowaniu unijnej polityki handlowo-inwestycyjnej wobec Afryki, równoległe z umowami o partnerstwie gospodarczym; przypomina, że kładzie nacisk na poprawę klimatu inwestycyjnego w krajach partnerskich; podkreśla, że zobowiązanie UE do pobudzenia inwestycji sektora prywatnego na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju jest równoznaczne z ustanowieniem zobowiązań w zakresie praw człowieka, praw socjalnych i należytej staranności środowiskowej, opartych na Wytocznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, które powinny mieć zastosowanie do całego łańcucha wartości i obejmować przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości;

17. wzywa Komisję Unii Afrykańskiej i Komisję Europejską do stworzenia i wspierania warunków do tego, by kraje afrykańskie mogły zmienić charakter swojej integracji z gospodarką światową, przechodząc od roli dostawców podstawowych surowców do roli eksporterów produktów pośrednich i końcowych, przy jednoczesnym utrzymaniu przestrzeni politycznej na rzecz ochrony nowo powstających gałęzi przemysłu; zaleca zacieśnienie współpracy z uniwersytetami i innymi ośrodkami badawczymi w Afryce, aby stworzyć platformę wymiany technologii i wiedzy; w tym kontekście podkreśla szansę, jaką dla obu kontynentów stanowi rozwój rynków wschodzących i inwestowanie na tych rynkach, w szczególności w sektorze produkcji; ponadto podkreśla, że istotne jest wzmocnienie powiązań między unijnymi i afrykańskimi przedsiębiorstwami w tym zakresie, aby przyczynić się do generowania wartości i podniesienia standardów, a tym samym do poprawy konkurencyjności;

18. podkreśla, że wysiłki na rzecz dywersyfikacji łańcucha dostaw stwarzają możliwości dla obu kontynentów, i uważa, że UE i UA powinny współpracować w tworzeniu warunków i zachęt wymaganych do wsparcia dywersyfikacji inwestycji i produkcji przedsiębiorstw z UE i Afryki;

19. podkreśla, że we wspólnym interesie UE i UA leży stabilny wielostronny system handlowy oparty na zasadach, który przyczynia się do przyspieszenia wzrostu gospodarczego w UE i na kontynencie afrykańskim; podkreśla, że reforma i modernizacja WTO i zbioru zasad WTO stanowi ważny obszar współpracy między UE a UA, i wzywa partnerów do współpracy na rzecz stworzenia sprawiedliwej globalnej architektury handlowej i finansowej poprzez ożywienie WTO, w tym zakończenie rundy dauhańskiej w celu lepszego uwzględnienia interesów krajów globalnego Południa, zgodnie z ustaleniami członków WTO;

20. podkreśla, że celem inicjatywy pomocy na rzecz wymiany handlowej kierowanej przez WTO jest wsparcie w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych w budowaniu zdolności po stronie podaży oraz infrastruktury związanej z handlem niezbędnej do realizacji porozumień WTO i czerpania z nich korzyści oraz, w szerszym zakresie, do rozszerzenia prowadzonej wymiany handlowej; uważa, że w związku z tym inicjatywa ta stanowi kluczowy element w stosunkach handlowych z Afryką, zwłaszcza po kryzysie związanym z COVID-19;

21. wskazuje, że program pomocy na rzecz wymiany handlowej powinien odgrywać rolę w mobilizowaniu środków w celu zaradzenia ograniczeniom związanym z handlem, w finansowaniu potrzeb infrastrukturalnych i w pomaganiu w budowaniu zdolności krajów afrykańskich do ustanowienia odpowiednich struktur regulacyjnych;

22. podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy między WTO, UNCTAD, MOP, UNEP, FAO i innymi organami ONZ w celu podtrzymania wielostronnej wizji poprzez realizację wspólnego programu na rzecz wspólnego dobrobytu zgodnie z zasadami spójności polityki na rzecz rozwoju;

23. podkreśla, że rozliczalny i przejrzysty globalny ład powinien wiązać się z większym udziałem organów parlamentarnych, ponieważ parlamentarzyści wybrani w wyborach bezpośrednich mogą pełnić rolę kluczowego łącznika między obywatelami a systemem wielostronnym; podkreśla znaczenie prac Konferencji Parlamentarnej w sprawie WTO, która jest wspólnym przedsięwzięciem Parlamentu Europejskiego i Unii Międzyparlamentarnej, oraz apeluje o aktywniejsze dążenie do większego zaangażowania parlamentarzystów z Afryki, w szczególności Parlamentu Panafrkańskiego; podkreśla, że należy zadbać, aby parlamentarzyści mieli łatwiejszy dostęp do negocjacji handlowych oraz byli angażowani w proces podejmowania decyzji i procedury przeglądowe w ramach WTO; apeluje o zwiększenie roli zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i Parlamentu Panafrkańskiego oraz parlamentów narodowych wszystkich państw członkowskich WTO na etapie negocjacji międzynarodowych w sprawie wymiany handlowej i inwestycji obejmującym określenie zobowiązań;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

24. podkreśla, że podstawą odnowionych stosunków UE–Afryka powinny być najlepsze wspólne interesy obu kontynentów oraz silne partnerstwo; stwierdza, że partnerstwo równych sobie stron oparte na pełnej współpracy między UA i UE stanowi właściwą odpowiedź na globalną konkurencję; jest przekonany, że jeżeli konkurencja geopolityczna UE opierać się będzie wyłącznie na odgraniczaniu od innych potęg światowych, kontynuacja tradycyjnej polityki wpływów stoi na przeszkodzie współpracy korzystnej dla obu stron; zwraca uwagę, że uczciwa konkurencja interesów nie jest obca gospodarkom rynkowym oraz że afrykańscy partnerzy zastrzegają sobie prawo do korzystania ze sprzyjającej sytuacji na rynku popytu;

25. jest przekonany, że interesy UE, takie jak dostęp do surowców, kształtowanie stosunków gospodarczych w celu promowania gospodarki UE i zarządzanie migracją między innymi przez eliminowanie jej pierwotnych przyczyn, można najlepiej realizować w drodze nowego partnerstwa równych sobie stron; jest przekonany, że nowe partnerstwo równych sobie stron może umożliwić UE skuteczne zwiększenie swojej autonomii strategicznej;

26. podkreśla, że UE powinna wspierać konstruktywne zaangażowanie w odniesieniu do wszystkich aspektów migracji, przymusowych przesiedleń i mobilności, z myślą o zapewnieniu, by migracja przebiegała w sposób bezpieczny i dobrze uregulowany; uważa, że należy opracować wspólną strategię długoterminową w celu powiązania polityki handlowej, rozwojowej i migracyjnej, jak wskazano w kilku konkluzjach Rady Europejskiej, w szczególności tych przyjętych 16 grudnia 2021 r., ponieważ strategia taka może odegrać kluczową rolę w walce z przemytem ludzi i nielegalnymi szlakami migracyjnymi z krajów afrykańskich do UE;

27. podkreśla, że poprawa jakości handlu międzykontynentalnego będzie wymagała uregulowania kwestii mobilności i migracji na kontynencie afrykańskim; podkreśla, że choć polityka handlowa może w pewnych okolicznościach minimalizować przymusowe przesiedlenia poprzez tworzenie miejsc pracy, to ani polityka handlowa UE, ani jej pomoc rozwojowa nie powinny być wykorzystywane do zapewnienia współpracy państw spoza UE w zakresie migracji, co mogłoby podważyć zasady i wartości UE oraz zniweczyć główny cel, jakim jest ograniczenie ubóstwa; przypomina w związku z tym, że problem przymusowych przesiedleń można rozwiązać jedynie poprzez stworzenie legalnych ścieżek, wzmocnienie ochrony międzynarodowej i zajęcie się szerzej rozumianymi kryzysami rozwojowymi, politycznymi, klimatycznymi i humanitarnymi, które prowadzą do przymusowych przesiedleń;

28. odnotowuje wpływ COVID-19 na łańcuchy dostaw; podkreśla, że ważne jest budowanie bardziej odpornych łańcuchów dostaw w świecie po pandemii zarówno w UE, jak i w UA, przez wzmocnienie autonomii strategicznej, określenie zależności, lepsze uwzględnienie słabych punktów i zakłóceń dostaw, dywersyfikację produkcji i dokonanie większych inwestycji w innowacyjne przedsiębiorstwa, które włączyły cele społeczne, środowiskowe i zdrowotne do swoich modeli biznesowych; przypomina o zaangażowaniu Parlamentu na rzecz Europejskiego Zielonego Ładu oraz o inicjatywach handlowych, które mają zrealizować jego cele, w tym między innymi o mechanizmie dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ i wniosku ustawodawczym dotyczącym obowiązkowej analizy due diligence, a także wniosku dotyczącym produktów niepowodujących wylesiania; podkreśla, że Komisja musi dokładnie monitorować wpływ tych inicjatyw na handel UE–Afryka i obecne środki towarzyszące podejmowane w celu złagodzenia wszelkich krótkotrwałych zakłóceń; jest przekonany, że w dłuższej perspektywie czasowej te inicjatywy ustawodawcze przyczynią się do stworzenia odporniejszych i trwalszych globalnych łańcuchów wartości, co przyniesie korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom w UE i Afryce;

29. ubolewa z powodu istotnego wpływu, jaki niesprowokowana i nieuzasadniona inwazja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę wywarła na wzrost cen energii, paliw, surowców i produktów rolnych, doprowadzając do znacznego zwiększenia kosztów produkcji, co zagraża ciągłości produkcji i może prowadzić do zakłóceń łańcuchów dostaw; apeluje o wzmożone działania na szczeblu międzynarodowym, mające zagwarantować, że w procesie podejmowania decyzji politycznych bezpieczeństwo żywnościowe znajdzie się w centrum uwagi, by uniknąć niedoborów i zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe w krajach najbardziej narażonych, w szczególności na kontynencie afrykańskim, a także zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe za pomocą środków handlowych i zapobiec barierom w międzynarodowym handlu żywnością i surowcami;

30. uważa, że UE może przyczynić się do znacznego zmniejszenia obecnej zależności Afryki od przywozu żywności, nasion, nawozów i pestycydów poprzez wsparcie finansowe i techniczne, dialog polityczny, wymianę wiedzy i nowe technologie, a także poprzez promowanie afrykańskich innowacji;

31. apeluje o europejsko-afrykańską ofensywę inwestycyjną na wielką skalę, stwarzającą zachęty dla znacznego zwiększenia inwestycji prywatnych w krajach afrykańskich i umożliwiającą kompleksowe inwestycje publiczne w infrastrukturę oraz przeciwdziałanie zmianie klimatu; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte podczas 6. szczytu UA–UE dotyczące mobilizacji 150 mld EUR w ramach inicjatywy Global Gateway; apeluje o znaczne rozszerzenie tej inicjatywy inwestycyjnej we współpracy z państwami członkowskimi UE;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

32. apeluje, aby głównym celem ofensywy inwestycyjnej były projekty ukierunkowane na rozwój i rozszerzenie zakresu energii ze źródeł odnawialnych, bezpiecznych dostaw wody i środków związanych z dostosowaniem do zmiany klimatu, a także budowę infrastruktury publicznej; oczekuje, że we wszystkie projekty inwestycyjne angażowane będą afrykańskie przedsiębiorstwa partnerskie oraz że szczególna uwaga będzie poświęcona tworzeniu lokalnego zatrudnienia i pogłębieniu afrykańskich łańcuchów wartości; wzywa Komisję do określenia odpowiednich projektów inwestycyjnych w koordynacji z lokalnymi, regionalnymi i państwowymi partnerami w Afryce oraz do zapewnienia ich realizacji;

33. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by zobowiązały się do wspierania krajów afrykańskich w realizacji ambitnych i sprawiedliwych działań w dziedzinie klimatu; podkreśla, że unijne finansowanie w ramach nowego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej musi zostać wykorzystane do obrony podejścia opartego na prawach człowieka, dzięki któremu społeczności lokalne i ludność tubylcza zajmą centralne miejsce w działaniach na rzecz klimatu, środowiska i rozwoju, począwszy od społeczeństwa obywatelskiego i konsultacji ze społecznościami;

34. zauważa, że poprzednim połączonym mechanizmom finansowania nie udało się pobudzić wystarczających inwestycji prywatnych; w związku z tym apeluje, aby w inicjatywie inwestycyjnej uwzględnić lokalne MŚP, które wnoszą szczególny wkład w dywersyfikację gospodarki i tworzenie miejsc pracy;

35. podkreśla, że UE powinna pogłębić stosunki gospodarcze i handlowe z Afryką za pomocą inwestycji, które tworzą miejsca pracy i wspierają prawa człowieka, prawa pracy i prawa środowiskowe; podkreśla różnice w dostępie do finansowania w regionach i krajach afrykańskich ze względu na różne czynniki; podkreśla, że należy położyć nacisk na inwestycje w nową infrastrukturę, w tym infrastrukturę cyfrową i zieloną, a także w produkcję energii ze źródeł odnawialnych; z zadowoleniem przyjmuje ramową umowę o współpracy w zakresie projektów, podpisaną w październiku 2021 r. między EBI a Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOR); z zadowoleniem przyjmuje protokół ustaleń podpisany w 2021 r. między EBOR a Afrykańskim Bankiem Rozwoju w celu promowania zrównoważonego rozwoju sektora prywatnego w Afryce; wzywa Komisję do wspierania inwestycji na kontynencie afrykańskim za pomocą innowacyjnych instrumentów finansowych, aby zwiększyć przepływ kapitału i ograniczyć ryzyko; zachęca UE i kraje afrykańskie do zbadania możliwości negocjowania umów o ułatwianiu zrównoważonych inwestycji, jak zapowiedziano w przeglądzie polityki handlowej UE⁽¹⁵⁾, które to umowy zwiększają zdolność rządów do wprowadzania regulacji w interesie publicznym oraz równowagę prawa i obowiązki inwestorów i społeczności z kwestiami ochrony środowiska; przypomina, że kluczowe znaczenie mają spójne inwestycje w usługi publiczne, zdolności badawcze i promowanie sektorów gospodarki, w których kraje lub regiony mogą zyskać komparatywną przewagę; zaleca zwiększenie możliwości inwestycyjnych w Afryce, w szczególności poprzez zapewnienie większego kapitału podwyższonego ryzyka i gwarancji mających na celu ułatwienie inwestycji; z zadowoleniem przyjmuje Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus (EFZR+), który umożliwia instytucjom finansowania rozwoju podejmowanie większego ryzyka w ramach realizowanych programów inwestycyjnych; przypomina, że w planie działania z Addis Abeby w sprawie finansowania rozwoju podkreślono potrzebę zmobilizowania większej ilości zasobów krajowych na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

36. zachęca kraje afrykańskie, aby w czasie, gdy – jak informuje UNICA – wiele umów inwestycyjnych zawartych w latach 90. i na początku XXI wieku niedawno wygasło lub wkrótce wygaśnie, przeprowadziły przegląd i reformy swoich umów inwestycyjnych i umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zgodnie ze swoimi potrzebami rozwojowymi; uważa, że AfCFTA i trwające wysiłki na rzecz integracji regionalnej stanowią dobrą okazję do przywrócenia równowagi w międzynarodowym systemie inwestycyjnym, tak aby stał się on odpowiedzialny i sprawiedliwy oraz sprzyjał zrównoważonemu rozwojowi;

37. podkreśla, że w porozumieniu między UE a OACPS, parafowanym w kwietniu 2021 r., brakuje mechanizmów egzekwowania należytej staranności w odniesieniu do norm środowiskowych, praw człowieka i zasady dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody, które mają jeszcze większe znaczenie, biorąc pod uwagę zawarte w porozumieniu zobowiązanie do ułatwienia zawierania międzynarodowych umów inwestycyjnych; podkreśla, że UE powinna uwzględnić różne poziomy rozwoju i zapewnić spójność swoich umów handlowych z priorytetami regionalnej integracji gospodarczej partnerów;

38. wzywa Komisję i EBI, jako organ kredytowy UE, do przygotowania skutecznego i łatwo dostępnego systemu mikrokredytów oraz do wzmocnienia w związku z tym jego zdolności do wspierania rozwoju sektora prywatnego w Afryce; w związku z tym wzywa EBI do przeznaczenia większych środków finansowych na rzecz afrykańskich mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w ramach budżetu łącznego EFZR+; podkreśla w tym

⁽¹⁵⁾ Komunikat Komisji z 18 lutego 2021 r. zatytułowany „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” (COM(2021)0066)

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

kontekście, że mikrofinansowanie może w dużym stopniu przyczynić się do dalszego wzmocnienia pozycji MŚP i lokalnych rolników; zaleca stworzenie systemów mikrokredytów, które oferowałyby dostęp do kredytów bez konieczności zabezpieczenia lub innych gwarancji finansowych; podkreśla znaczenie takiego systemu dla wzmocnienia pozycji kobiet i młodzieży, których dostęp do finansowania wymaga znacznej poprawy; w tym kontekście apeluje o przyjęcie odpowiednich środków towarzyszących, takich jak pomoc techniczna i prawna oraz doradztwo, a także sojusze z partnerami lokalnymi w terenie w celu zapewnienia prawdziwej dostępności tych mikro kredytów; uważa, że wspieranie gospodarki społecznej i spółdzielni oraz systemów mikro kredytów przyczyni się do bardzo potrzebnej formalizacji gospodarki nieformalnej za pomocą wyraźnych strategii w oparciu o zalecenie MOP nr 204;

39. wzywa UE do zwiększenia wsparcia dla krajów afrykańskich i UA na rzecz zwalczania nielegalnych przepływów finansowych i uchylania się od opodatkowania przez przedsiębiorstwa oraz wzywa do podjęcia inicjatyw mających na celu dopilnowanie, aby korporacje nie przyczyniały się do takiego odpływu kapitału z krajów afrykańskich; przypomina, że Afryka każdego roku traci około 88,6 mld USD na skutek nielegalnego odpływu kapitału, co odpowiada 3,7 % PKB tego kontynentu; apeluje o podjęcie wspólnych wysiłków w celu zadbania o to, aby należności podatkowe były uiszczane w miejscu generowania zysków i rzeczywistej wartości ekonomicznej, by położyć kres trwającej erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysków; apeluje o zacieśnioną współpracę między UA a UE i ich państwami członkowskimi w propagowaniu na arenie międzynarodowej przepisów regulujących kwestie przejrzystości opodatkowania osób prawnych, w tym o poprawę współpracy w zakresie unijnej dyrektywy w sprawie sprawozdawczości finansowej⁽¹⁶⁾; wzywa Komisję do zajęcia się również nielegalnymi przepływami finansowymi i uchylaniem się od opodatkowania w swoich programach pomocy na rzecz wymiany handlowej oraz poprzez uwzględnienie odnośnych rozdziałów w negocjacjach dotyczących modernizacji umów o partnerstwie gospodarczym;

40. podkreśla, że kraje najslabiej rozwinięte są zainteresowane wielostronnymi systemami handlowymi opartymi na zasadach i zdecydowanie je popierają oraz że ich integracja w międzynarodowym systemie handlowym również wymaga poprawy; jest świadomy fakt, że specjalne i zróżnicowane traktowanie jest podstawową zasadą WTO; apeluje do Komisji o zapewnienie, aby kraje rozwijające się mogły w pełni korzystać ze swoich praw na mocy postanowień WTO w sprawie specjalnego i zróżnicowanego traktowania, w szczególności w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego; jest zdania, że nadmierna zależność od jednego kraju lub regionu geograficznego w przypadku jakiegoś produktu może powodować, że odnośne kraje będą podatne na wstrząsy zewnętrzne, co może mieć ogromnie destrukcyjny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się; w związku z tym uważa, że Komisja powinna wspierać naszych afrykańskich partnerów w dywersyfikacji przepływów handlowych w celu zwiększenia ich odporności; wzywa do podjęcia wspólnych wysiłków z afrykańskimi partnerami UE na szczeblu WTO w celu znalezienia wielostronnych rozwiązań dla poważnych podziałów w kwestiach globalnej polityki rolnej, co omówiono na forum Komitetu ds. Rolnictwa WTO;

41. podkreśla, że niezbędne są wielostronne zasady handlowe wspierające znaczące i zrównoważone rolnictwo oparte na kompleksowych reformach rolnych w różnych krajach afrykańskich, które mają zostać przeprowadzone w celu zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego na całym kontynencie; podkreśla w tym kontekście znaczenie ochrony i promowania prawa lokalnych społeczności do dostępu do zasobów naturalnych takich jak grunty i woda oraz ich kontrolowania; potępia skalę zjawiska masowego wykupu gruntów rolnych w Afryce; jest zaniepokojony skalą nabywania gruntów przez zagranicznych inwestorów w Afryce, które to zjawisko koncentruje się w krajach o najsłabszych strukturach zarządzania i może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego oraz dostępu do gruntów i wody; podkreśla, jak ważne jest zapoczątkowanie pluralistycznego procesu mającego na celu zagwarantowanie skutecznego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego i społeczności lokalnych w opracowywaniu, wdrażaniu i monitorowaniu strategii politycznych i działań odnoszących się do masowego wykupu gruntów rolnych; wzywa do przestrzegania dobrowolnych wytycznych w zakresie odpowiedzialnego zarządzania tytułami prawnymi do gruntów, łowisk i lasów we wszystkich projektach promujących ochronę praw do ziemi, w tym w handlu, a także do podjęcia działań mających zagwarantować, że projekty nie będą zagrażać prawu do ziemi drobnych rolników, zwłaszcza kobiet; wzywa ponadto UE i Afrykę, by uznawały prawa ludów tubylczych do zwyczajowej własności ich gruntów i zasobów naturalnych oraz sprawowania kontroli nad nimi, zgodnie z Deklaracją praw ludów tubylczych ONZ i konwencją MOP nr 169, oraz aby przestrzegały zasady dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody;

42. podkreśla, że partnerstwo handlowe między UE i Afryką musi chronić prawo krajów afrykańskiej do suwerenności żywnościowej, zapewniać przestrzeganie zasad zrównoważonego rozwoju i nigdy nie powinny osłabiać bezpieczeństwa żywnościowego, bezpieczeństwa żywności ani jakości żywności, ani też prowadzić do wylesiania lub degradacji środowiska; podkreśla, że będzie to wymagać większych zobowiązań na obu kontynentach oraz wzmocnienia bezpiecznych, odpornych i zrównoważonych systemów rolno-spożywczych, aby zintensyfikować wysiłki na rzecz osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju zakładającego zerowy głód w 2030 r. oraz wesprzeć wspólne działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu; dostrzega potrzebę restrukturyzacji łańcuchów wartości, aby większy udział produkcji polegający na przetwarzaniu

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

i generowaniu wartości miał miejsce w krajach będących dostarczycielami surowców; ponownie podkreśla znaczenie poszanowania produktów o chronionej nazwie pochodzenia; wzywa Komisję do zadbania o to, aby instrumenty inwestycyjne, takie jak Global Gateway i program „Globalny wymiar Europy”, przyczyniały się do rozwoju zrównoważonego sektora rolnictwa w Afryce zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju, a także do wsparcia wdrażania AfCFTA dla wewnątrzafrykańskiej wymiany handlowej w zakresie produktów rolnych; wzywa Komisję, by ułatwiała kształcenie i szkolenia z myślą o rozwoju i promowaniu zrównoważonych praktyk rolniczych, takich jak agroekologia, w Afryce oraz osiągnięciu postępów w realizacji istniejących inicjatyw w Afryce; przypomina, że zdolność agroekologii do pogodzenia gospodarczego, środowiskowego i socjalnego wymiaru zrównoważonego rozwoju została dostrzeżona w przełomowych sprawozdaniach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu i Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów, a także zespołu ds. międzynarodowej oceny wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój kierowanego przez Bank Światowy i FAO; wzywa UE i Afrykę do odegrania wiodącej roli w zawarciu ambitnego światowego porozumienia podczas 15. Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej; w tym kontekście zauważa, że zrównoważone rolnictwo i bardziej zrównoważone żywność w Europie może znacząco przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w państwach afrykańskich;

43. podkreśla asymetryczną zależność niektórych państw afrykańskich od przywozu produktów rolnych w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego; wyraża poważne zaniepokojenie wpływem inwazji Rosji na Ukrainę na dostawy niektórych rolnych produktów spożywczych, głównie zbóż, z uwagi na znaczną zależność wielu państw od importu tych produktów, a także zakłócenia łańcuchów dostaw i wzrosty cen, które prowadzą do globalnego braku bezpieczeństwa żywnościowego, zwłaszcza na kontynencie afrykańskim; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o ocenie wpływu wojny rosyjsko-ukraińskiej na przywóz zbóż i bezpieczeństwo żywnościowe oraz wzywa Komisję do podjęcia wczesnych działań w celu przeciwdziałania możliwym kryzysom humanitarnym; podkreśla ponadto zakłócenia, jakie ten konflikt zbrojny powoduje w eksporcie niektórych produktów z Afryki do Rosji, takich jak owoce cytrusowe, kawa i herbata; apeluje do Komisji o współpracę z państwami afrykańskimi w celu zagwarantowania dostępu do produktów rolnych, o wykorzystanie istniejących narzędzi handlowych do zapewnienia i ułatwienia naszym afrykańskim partnerom dostępu do produktów rolnych, a także o wsparcie ich starań o zwiększenie produkcji rolnej i odporności pod względem zaopatrzenia w żywność;

44. przypomina, że ze względu na eksport produktów rolno-spożywczych z UE do Afryki o wartości 17,6 mld EUR oraz import z Afryki o wartości 16,5 mld EUR w 2020 r. kraje afrykańskie są ważnymi odbiorcami towarów z UE, a dla Afryki Unia Europejska wciąż jest największym rynkiem eksportowym produktów rolnych i spożywczych; zwraca uwagę, że konieczne jest, aby produkty przywożone z Afryki, a zwłaszcza produkty rolno-spożywcze, spełniały unijne standardy w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i jakości, w tym standardy dotyczące stosowania hormonów, antybiotyków i organizmów zmodyfikowanych genetycznie; podkreśla, że należy zaoferować wsparcie techniczne i szkolenia, aby zapewnić afrykańskim producentom możliwość i wiedzę fachową, dzięki którym będą mogły spełnić te standardy; jest przekonany, że UE jako jeden z największych globalnych podmiotów w sektorze rolno-spożywczym powinna wspólnie z państwami afrykańskimi pracować nad dalszym rozwojem poziomów odniesienia i międzynarodowych norm dotyczących zrównoważonych systemów żywnościowych, w oparciu o poszanowanie praw człowieka i praw pracowniczych, uczciwej konkurencji, zasady ostrożności, ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt zgodnie z zasadami WTO; zwraca uwagę, że UE jest zaangażowana we wspieranie i promowanie globalnego przejścia na zrównoważone systemy rolno-spożywcze we współpracy ze wszystkimi partnerami, zgodnie z celami strategii „Od pola do stołu” i celami zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę, że UE i Afryka mają wspólny cel, jakim jest przekształcenie sposobu, w jaki produkujemy, dystrybuujemy i konsumujemy naszą żywność; uważa zatem, że współpraca między UE a jej afrykańskimi partnerami musi koncentrować się na głównej kwestii, jaką jest zaopatrzenie w żywność, poprzez dostosowane do potrzeb programy współpracy między unijnymi i afrykańskimi rolnikami oraz MŚP, ukierunkowane inwestycje w zrównoważony rozwój rolnictwa, nowoczesne sieci transportowe i odpowiednią infrastrukturę magazynową, które zapewnią afrykańskim rolnikom środki umożliwiające uodpornienie rolnictwa na wyzwania związane z klimatem;

45. opowiada się za większą spójnością polityki na szczeblu UE w kontekście handlu produktami rolno-spożywczymi, zważywszy na globalny wpływ wspólnej polityki rolnej i handlu produktami rolnymi na postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju; wzywa UE, by uwzględniła konkluzje grupy zadaniowej ds. obszarów wiejskich w Afryce w sprawie potrzeby inwestycji w łańcuchy żywnościowe w Afryce i skoncentrowała się na towarach z wartością dodaną; wzywa UE i państwa członkowskie do aktywnej współpracy z partnerami afrykańskimi w celu stworzenia synergii między strategią UE dotyczącą Afryki a Europejskim Zielonym Ładem, w szczególności w odniesieniu do zewnętrznego wymiaru strategii „Od pola do stołu”;

46. podkreśla znaczenie badań naukowych i innowacji w zachęcaniu rolników do stosowania zrównoważonych praktyk rolniczych oraz wydajnych ekosystemów rolniczych i systemów żywnościowych na obszarach suchych; apeluje w związku z tym, aby w większym stopniu wykorzystywać afrykańską wiedzę tradycyjną przy dążeniu do sprawiedliwej transformacji, zwłaszcza w odniesieniu do praktyk rolniczych, rybołówstwa i ochrony lasów, co pozwoli wzmocnić pozycję ludności afrykańskiej i społeczności lokalnych;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

47. ubolewa nad brakiem uznania strategicznego znaczenia terenów wypasu, które zajmują ok. 43 % powierzchni łąd w Afryce i są w związku z tym ważnymi pochłaniaczami dwutlenku węgla; przypomina, że ważne jest wspieranie małych gospodarstw rolnych oraz pasterstwa i innych tradycyjnych/lokalnych systemów żywnościowych, by wzmocnić ich odporność i zwiększyć ich udział w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego, zrównoważonego zarządzania zasobami i ochrony różnorodności biologicznej; zauważa, że na przykład prawo do wypasu i wspólne pastwiska to tradycyjne prawa do użytkowania ziemi, które opierają się na prawie zwyczajowym, a nie na potwierdzonym na piśmie prawie własności; apeluje do Komisji o opracowanie, wspólnie ze społecznościami lokalnymi i lokalnymi zainteresowanymi podmiotami, strategii na rzecz optymalnego wykorzystania ich potencjału przez zrównoważone zarządzanie wypasem, takie jak zarządzanie przez pasterzy; apeluje o zajęcie się napięciami społecznymi między osiedloną ludnością rolniczą a koczowniczymi społecznościami pasterskimi, w szczególności w regionach, w których występują konflikty etniczno-religijne;

48. uważa, że w celu odwrócenia niepożądanego trendu rosnącego, jeżeli chodzi o liczbę osób dotkniętych brakiem bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce, należy zintegrować politykę humanitarną, politykę rozwojową i politykę budowania pokoju na obszarach ogarniętych konfliktami, zwiększyć odporność na zmianę klimatu w ramach systemów żywnościowych, wzmocnić odporność osób najbardziej wrażliwych na trudności gospodarcze, interweniować w łańcuchach dostaw żywności w celu obniżenia kosztów żywności bogatej w składniki odżywcze i zwiększenia wartości odżywczej produktów żywnościowych, podjąć działania w celu eliminacji ubóstwa i nierówności strukturalnych, zadbać o to, by interwencje były inkluzywne i uwzględniały potrzeby osób ubogich, a także wzmocnić środowiska żywnościowe i zmienić zachowania konsumentów w celu promowania, w tym za pomocą środków handlowych, sposobów odżywiania mających pozytywny wpływ na zdrowie człowieka oraz na środowisko; podkreśla potrzebę zrównoważonych i innowacyjnych strategii politycznych umożliwiających państwom afrykańskim odejście od starszych i bardziej zanieczyszczających technologii i praktyk rolniczych, aby dokonać transformacji ekologicznej i społecznej w kierunku zrównoważonych praktyk rolno-spożywczych; podkreśla, że sektory rolny i spożywczy są kluczowe dla gospodarki afrykańskiej i dla zapewnienia godnego i trwałego zatrudnienia na obszarach wiejskich w licznych małych i rodzinnych gospodarstwach rolnych dzięki środkom zwiększającym odporność, trwałej modernizacji praktyk rolniczych oraz poprawie jakości i dywersyfikacji produktów; wzywa Komisję do wspierania lokalnych przedsiębiorstw rolnych oraz do zwiększenia zdolności małych i rodzinnych gospodarstw rolnych do konkurencyjności z dużymi gospodarstwami korporacyjnymi; wyraża zaniepokojenie rosnącą ekspansją tych wysoce uprzemysłowionych gospodarstw rolnych opartych na monokulturach, które przyczyniają się do pogłębiania nierówności społecznych, erozji gleby i utraty różnorodności biologicznej; podkreśla znaczenie rolników dla wzmocnienia gospodarki o obiegu zamkniętym w różnych regionach Afryki; z zadowoleniem przyjmuje propozycję grupy zadaniowej ds. obszarów wiejskich w Afryce dotyczącą ustanowienia programu współpracy partnerskiej UE-Afryka łączącego ze sobą podmioty sektora rolnego w państwach członkowskich UE i krajach partnerskich w Afryce, dzięki któremu zaangażowani i porównywalni partnerzy będą mogli dzielić się wiedzą i najlepszymi praktykami;

49. podkreśla, że stosowanie pestycydów w rolnictwie intensywnym w Afryce, oprócz tego, że powoduje szkody w środowisku, może negatywnie wpływać na zdrowie pracowników, którzy mają bardzo ograniczony dostęp do wiedzy o ochronie roślin i do opieki zdrowotnej; wzywa do kształcenia i szkolenia w zakresie zrównoważonej ochrony roślin i alternatywnych dla pestycydów metod ochrony oraz do zminimalizowania narażenia na substancje niebezpieczne; potępia podwójne standardy stosowane przez UE w odniesieniu do pestycydów, ponieważ dopuszcza ona wywóz zakazanych w UE substancji niebezpiecznych do państw afrykańskich i innych państw trzecich; zwraca się zatem o zmianę obecnych przepisów UE w celu wyeliminowania tej niespójności prawnej, zgodnie z konwencją rotterdamską z 1998 r. i Europejskim Zielonym Ładem;

50. podkreśla, że należy pomóc krajom afrykańskim w ograniczeniu stosowania pestycydów zakazanych w UE poprzez rozwój alternatywnych systemów zwalczania agrofagów; podkreśla niespójność działań UE, która zezwala na wywóz pestycydów niedozwolonych na jednolitym rynku UE do państw afrykańskich i innych państw trzecich; wzywa do szybkiego wyeliminowania tej niespójności, ponieważ jest ona całkowicie sprzeczna z duchem Europejskiego Zielonego Ładu;

51. zwraca uwagę, że w porównaniu z innymi regionami świata podział wartości dodanej w rolniczym łańcuchu wartości jest przeważnie niekorzystny dla małych gospodarstw rolnych w Afryce, co widać w skutkach koncentracji rynku dla rolników i krajów produkujących kakao; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Ghany i Wybrzeża Kości Słoniowej dotyczącą wprowadzenia obowiązkowej dopłaty do ceny kakao (tzw. living income differential); z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę UE na rzecz zrównoważonej produkcji kakao i wzywa Komisję do wsparcia zobowiązań w całym sektorze prywatnym do zapłaty uczciwych cen rolnikom uprawiającym kakao, które umożliwią im prowadzenie zrównoważonej produkcji bez udziału pracy dzieci; przypomina, że stosunki i inicjatywy handlowe UE-Afryka, jak ta dotycząca kakao, muszą opierać się na przejrzystym i wiarygodnym monitorowaniu i rozliczalności; wzywa do zapewnienia podejścia opartego na porozumieniu zainteresowanych stron za pomocą specjalnych mechanizmów angażowania społeczeństwa obywatelskiego w opracowywanie strategii i polityk sektorowych; podziela pogląd organizacji Cocoa Coalition, że celem przygotowywanych przepisów UE dotyczących należytej staranności, w tym przepisów dotyczących wylesiania, powinno być zapewnienie hodowcom kakao dochodów umożliwiających utrzymanie, co będzie niezbędnym krokiem do osiągnięcia zrównoważonego sektora kakao;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

52. wyraża zaniepokojenie z powodu znacznego rozdrobnienia polityki handlowej UE wobec Afryki; podkreśla, że różne umowy o partnerstwie gospodarczym powinny przyczynić się do rozwoju integracji wewnątrzafrykańskiej oraz sprawiedliwego i zrównoważonego modelu handlu, a także do zmniejszenia ubóstwa; zauważa, że istnieją różne poglądy na temat oceny sukcesu umów o partnerstwie gospodarczym – w UE i Afryce są tacy, którzy twierdzą, że umowy o partnerstwie gospodarczym zawarte lub wynegocjowane w ostatnim dziesięcioleciu nie spełniają w wystarczającym stopniu wymogów nowego partnerstwa i mają przede wszystkim na celu realizację interesów UE, zwracają uwagę, że unijny eksport do państw objętych umową o partnerstwie gospodarczym był szkodliwy dla produkcji lokalnej, zwłaszcza w sektorze rolnictwa, ubolewają, że nie osiągnięto ważnych celów umów o partnerstwie gospodarczym, takich jak dywersyfikacja łańcuchów wartości i promowanie integracji regionalnej w Afryce, o czym świadczy fakt, że głównymi towarami eksportowymi pozostają nadal produkty rolne i surowce, i uważają, że stanowi to jeden z powodów, dla których w wielu państwach afrykańskich często krytykuje się umowy o partnerstwie gospodarczym, a nawet postulują się ich odrzucenie; z kolei inne głosy w UE i UA twierdzą, że umowy o partnerstwie gospodarczym przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju i promują go zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju i Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, ograniczają ubóstwo, sprzyjają wewnątrzafrykańskim przepływom handlowym, poprawiają integrację regionalną, przyczyniają się do ułatwień w handlu i usuwania zbędnych barier w handlu, zwiększają dostęp przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, do rynków unijnych i afrykańskich, promują inwestycje publiczne i prywatne w Afryce, promują dobre i zrównoważone praktyki rolne oraz wspierają stosunki handlowe między UE a Afryką, z uwzględnieniem wyników szczytu UE-UA; osoby te uważają również, że aby w pełni odgrywać tę rolę i sprzyjać integracji unijnych i afrykańskich łańcuchów wartości, umowy o partnerstwie gospodarczym musiałyby zostać wdrożone i zmodernizowane, tak aby obejmowały postanowienia wspierające transgraniczne łańcuchy wartości, w tym dodatkowe obszary, takie jak handel usługami, inwestycje, prawa własności intelektualnej i konkurencja, co dałoby przedsiębiorstwom i inwestorom pewność co do otoczenia biznesowego w tych krajach;

53. uważa, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny poprawić zdolność państw afrykańskich do lepszego wykorzystania możliwości handlowych w obszarach bezpieczeństwa żywnościowego, opieki zdrowotnej i zmniejszenia ubóstwa;

54. przypomina, że wniosek UE w sprawie zakazu nakładania należności celnych wywozowych na surowce był długotrwałą przeszkodą w procesie negocjowania umów o partnerstwie gospodarczym; podkreśla, że w przypadku gospodarek, które opierają swoje dochody niemal wyłącznie na eksploatacji zasobów naturalnych, zakaz nakładania takich podatków może doprowadzić do ich uzależnienia od pomocy, utrudniając jednocześnie dywersyfikację gospodarczą; podkreśla prawo krajów afrykańskich do regulowania kwestii związanych z surowcami zgodnie z ich interesem publicznym i wzywa UE do powstrzymania się od przyjęcia polityki handlowej, która co do zasady zabraniałaby krajom afrykańskim nakładania należności celnych wywozowych na surowce, o ile jest to zgodne z zasadami WTO;

55. ponawia swój apel o dokonanie gruntownej analizy wpływu umów o partnerstwie gospodarczym na lokalne gospodarki, integrację regionalną, dywersyfikację gospodarki i cele zrównoważonego rozwoju przed przystąpieniem do negocjacji nowych umów o partnerstwie gospodarczym; wzywa do modernizacji umów o partnerstwie gospodarczym poprzez dodanie silnych, wiążących i możliwych do wyegzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju dostosowanych do porozumienia paryskiego; w tym kontekście wzywa Komisję do współpracy z naszymi afrykańskimi partnerami w celu poczynienia postępów w rozwoju sprawiedliwego i zrównoważonego handlu, zwłaszcza przez stosowanie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w umowach o partnerstwie gospodarczym, oraz do współpracy z naszymi partnerami w zakresie przyszłego przeglądu dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju; podkreśla ponadto, że do rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w unijnych umowach handlowych należy włączyć cel, jakim jest zwalczanie pracy przymusowej i pracy dzieci, mając na uwadze powszechne występowanie tych zjawisk w sektorze rolnym; wzywa wszystkie zainteresowane strony, w tym unijne i afrykańskie społeczeństwo obywatelskie i społeczności, władze lokalne i parlamenty krajowe, do systematycznego, przejrzystego i opartego na dowodach monitorowania wdrażania umów handlowych UE i Afryki oraz do poszanowania zasad spójności polityki na rzecz rozwoju i spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju; wzywa do przeprowadzenia dogłębnej analizy wpływu istniejących umów o partnerstwie gospodarczym i umów handlowych na kraje afrykańskie, aby określić, w jakim stopniu są one zgodne z wysiłkami na rzecz wspierania procesu AfCFTA i integracji kontynentalnej w Afryce oraz spójne z celami zrównoważonego rozwoju i art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; apeluje o dostosowanie postanowień umów o partnerstwie gospodarczym, w zależności od wyników; wzywa Komisję, aby podczas przeglądu umów o partnerstwie gospodarczym w stosownych przypadkach uwzględniała i ograniczała wszelkie potencjalne skutki mogące osłabiać cele rozwoju wewnątrzafrykańskiego rynku i zapobiegała im w ścisłej współpracy z afrykańskimi partnerami; podkreśla, że umowy o partnerstwie gospodarczym muszą wspierać dalszy rozwój AfCFTA; zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby umowy o partnerstwie gospodarczym stanowiły podstawę wzmocnienia stosunków gospodarczych między stronami w sposób przynoszący wzajemne korzyści, z uwzględnieniem ich odpowiednich poziomów rozwoju; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na MŚP oraz do wsparcia afrykańskich MŚP prowadzących wywóz do UE, udzielając im pomocy technicznej; zauważa, że aby umowy o partnerstwie gospodarczym stały się bardziej atrakcyjne, muszą obejmować dodatkowe elementy, takie jak budowanie zdolności, zachęcanie kobiet do uczestnictwa w gospodarce, w tym w rolnictwie, oraz inwestowanie w możliwości dla młodzieży w krajach afrykańskich;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

56. przypomina, że wdrażaniu rozdziałów dotyczących zrównoważoności musi równolegle towarzyszyć budowanie zdolności poprzez unijną pomoc rozwojową i inne inwestycje, aby pomóc krajom partnerskim w wypełnianiu ich zobowiązań⁽¹⁷⁾, oraz że podmioty społeczeństwa obywatelskiego powinny być zaangażowane w monitorowanie⁽¹⁸⁾;

57. z zadowoleniem przyjmuje reformę rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych⁽¹⁹⁾ i jego rolę w zwiększeniu możliwości handlowych, ułatwianiu dywersyfikacji eksportu krajom rozwijającym się, postępach na drodze do zrównoważonego rozwoju i zapewnieniu przestrzegania praw człowieka, praw pracowniczych, ochrony środowiska, dobrych rządów i równouprawnienia płci; zauważa, że w najbliższej przyszłości niektóre kraje afrykańskie awansują ze statusu krajów najsłabiej rozwiniętych, i podkreśla potrzebę wsparcia ich płynnego przejścia do statusu GSP; jest zdania, że kraje te skorzystałyby ze statusu GSP+ i zachęca je do rozważenia ubiegania się o ten status, a jednocześnie wzywa Komisję do przyjęcia proaktywnego podejścia do tych potencjalnych kandydatów i zapewnienia im wsparcia w działaniach mających na celu spełnienie odnośnych kryteriów, a także do zapewnienia płynnego przejścia ze statusu kraju najsłabiej rozwiniętego do statusu kraju partnerskiego w ramach GSP+; wzywa Komisję do zapewnienia, aby ogólny system preferencji taryfowych stanowił uzupełnienie innych inicjatyw polityki handlowej na kontynencie afrykańskim; wzywa kraje w regionie, które korzystają z GSP i programów „wszystko oprócz broni”, do działania na rzecz skuteczniejszej realizacji swoich zobowiązań międzynarodowych;

58. wzywa do zwiększenia inwestycji w badania i rozwój związane z ekologicznymi towarami i technologiami; wzywa Komisję do podjęcia niezbędnych kroków w celu zadbania o to, by wdrożenie przyszłych przepisów UE w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw w obszarze zrównoważonego rozwoju oraz niepowodowania wylesiania zachęcało do nawiązywania długotrwałych stosunków zaopatrzeniowych i poprawy praktyk nabywczych, umożliwiała pracownikom i drobnym producentom rolnym uzyskanie wynagrodzeń zapewniających utrzymanie, gwarantowało poszanowanie środowiska, a także istotne zaangażowanie zainteresowanych stron, w tym podmiotów praw na wszystkich etapach procesu należytej staranności; przypomina, że Afrykę cechuje wyjątkowa różnorodność biologiczna; wyraża głębokie zaniepokojenie nadmierną eksploatacją zasobów naturalnych i wpływem ograniczonej różnorodności biologicznej na poziomy odporności; wyraża szczególne zaniepokojenie rosnącym tempem wylesiania w Afryce, zwłaszcza w dorzeczu Konga, które w 2020 r. było drugim po Brazylii regionem pod względem utraty lasów pierwotnych, a także w Kamerunie, oraz wyraża zaniepokojenie przemycem rzadkich gatunków dzikich zwierząt; przypomina, że niszczenie afrykańskich lasów deszczowych powoduje nieodwracalną utratę różnorodności biologicznej i pochłaniaczy dwutlenku węgla, a także niszczenie miejsc zamieszkania i trybu życia społeczności tubylczych; przypomina, że lasy znacząco przyczyniają się do osiągnięcia celów klimatycznych, ochrony różnorodności biologicznej oraz zapobiegania pustynnieniu i skrajnej erozji gleby; podkreśla rolę wody jako kluczowego elementu odporności społeczno-gospodarczej, zwłaszcza w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego, oraz fakt, że istnieje ryzyko, że woda stanie się ograniczonym zasobem; uważa w związku z tym, że należy nadać większe znaczenie kwestii dostaw wody; podkreśla, że pustynnienie i chmury szarańczy pustynnej pogorszyły i tak już trudną sytuację w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce oraz że pandemia COVID-19 i wynikające z niej problemy gospodarcze i logistyczne skierowały uwagę na potencjał rynków lokalnych i regionalnych w zakresie eliminowania słabości i niedociągnięć światowego systemu żywnościowego; uważa, że partnerstwo handlowe musi opierać się na modelach i technologiach, które są dobrze dostosowane do modeli rolnictwa, gospodarek i upraw krajów afrykańskich oraz na współpracy, zwłaszcza poprzez szkolenia i wymianę wiedzy oraz przyznanie rolnikom prawa własności, niezależności i prawa inicjatywy;

59. podkreśla rolę dużych i małych miast w propagowaniu ducha sprawiedliwego handlu; pochwala Komisję za ustanowienie nagrody „Miasto UE dla sprawiedliwego i etycznego handlu”; wyraża uznanie dla wiceprzewodniczącego Komisji i komisarza ds. handlu Valdisa Dombrovskisa za jego zobowiązanie do kontynuacji tej ważnej inicjatywy; wzywa Komisję do nawiązania współpracy z Komisją Unii Afrykańskiej w celu zacieśnienia bezpośredniej współpracy między dużymi i małymi miastami obu kontynentów, aby promować sprawiedliwe i etyczne stosunki handlowe oraz zwiększyć widoczność wielu odpowiednich inicjatyw rad miejskich;

60. uważa, że zwłaszcza obecnie, po kryzysie spowodowanym pandemią COVID-19, należy przyjąć na szczeblu globalnym, a szczególnie w odniesieniu do Afryki, nowe podejście do stosunków gospodarczych, komercyjnych i handlowych w oparciu o sprawiedliwy i etyczny handel oraz zasady solidarności i współpracy;

⁽¹⁷⁾ Dokument konsultacyjny Niemieckiego Instytutu Rozwoju ze stycznia 2016 r. pt. „Can Rules of Origin in Sub-Saharan Africa be Harmonized? A Political Economy Exploration”[Czy reguły pochodzenia w Afryce Subsaharyjskiej można zharmonizować? Analiza z punktu widzenia ekonomii politycznej].

⁽¹⁸⁾ Dokument konsultacyjny Niemieckiego Instytutu Rozwoju ze stycznia 2016 r. pt. „Can Rules of Origin in Sub-Saharan Africa be Harmonized? A Political Economy Exploration”[Czy reguły pochodzenia w Afryce Subsaharyjskiej można zharmonizować? Analiza z punktu widzenia ekonomii politycznej].

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

61. z zadowoleniem przyjmuje deklarację uzgodnioną na spotkaniu przywódców lokalnych i regionalnych rządów państw członkowskich UA i UE 15 lutego 2022 r. w Brukseli, w której podkreślono między innymi, że 65 % spośród 169 celów, na których opierają się cele zrównoważonego rozwoju, nie można osiągnąć bez zaangażowania rządów lokalnych i regionalnych;

62. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie Rady Ministrów AfCFTA w sprawie wspólnych reguł pochodzenia dla tego bloku w odniesieniu do 87,7 % towarów lub 3 800 pozycji taryfowych objętych AfCFTA; wzywa Komisję Europejską do harmonizacji reguł pochodzenia oraz do opracowania wniosku dotyczącego ujednoczonych reguł pochodzenia dotyczących handlu ze wszystkimi państwami afrykańskimi, w oparciu o reguły uzgodnione niedawno w ramach AfCFTA, aby zastąpiły one mozaikę reguł pochodzenia w różnych umowach handlowych i uzgodnieniach UE z regionami i krajami afrykańskimi; jest przekonany, że przyniosłoby to również korzyści unijnym przedsiębiorstwom oraz organom celnym; wzywa Komisję, by zbadała nowe możliwości i środki służące wzmocnieniu więzi i synergii między poszczególnymi uzgodnieniami handlowymi UE z państwami afrykańskimi oraz AfCFTA; z zadowoleniem przyjmuje cel AfCFTA polegający na zwiększeniu zróżnicowania regionalnego oraz rozszerzeniu i zapewnieniu wzajemnych połączeń systemów infrastruktury; wzywa UE, by współpracowała z sekretariatem AfCFTA w celu dalszego budowania zdolności i udzielania wsparcia technicznego na rzecz wdrożenia AfCFTA;

63. z zadowoleniem przyjmuje otwarcie pierwszego ośrodka EBI na terenie Afryki w Nairobi (Kenia) w listopadzie 2021 r.;

64. docenia inicjatywę Rady i Komisji dotyczącą zorganizowania pierwszego Tygodnia Afryka-Europa, który odbył się w lutym 2022 r. w Brukseli; z zadowoleniem przyjmuje owocną pracę tysięcy przedstawicieli organizacji młodzieżowych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, władz lokalnych, sektora kultury i sektora przedsiębiorstw; podkreśla, że większe zaangażowanie UE w kontakty z młodymi Afrykańczykami i afrykańską diasporą w UE może zapewnić strukturalną poprawę stosunków UE-Afryka w perspektywie długoterminowej; ubolewa w tym kontekście, że Parlament Europejski nie został bardziej zaangażowany i że odnośne wydarzenia miały miejsce podczas tygodnia posiedzeń plenarnych Parlamentu w Strasburgu, a także podkreśla znaczenie promowania, przed nadchodzącymi inicjatywami, ściślejszej współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym organizacjami biznesowymi; apeluje do Komisji, aby co roku organizowała Tydzień Afryka-Europa i włączała młodzież, zwłaszcza kobiety i dziewczęta, w dyskusje w ramach Tygodnia Afryka-Europa;

65. wzywa Komisję do ukierunkowania przyszłych edycji Szczytu Biznesu UE-Afryka na potencjał lokalnych gospodarczych i zrównoważonych alternatyw produkcyjnych, takich jak spółdzielnie drobnych producentów rolnych prowadzące produkcję ekologiczną i sprawiedliwy handel oraz podmioty gospodarki społecznej, pod względem budowania bardziej zrównoważonego partnerstwa opartego na zasadach sprawiedliwego handlu między Afryką i UE;

66. podkreśla, że konieczne jest większe zaangażowanie zainteresowanych stron, w szczególności stowarzyszeń MŚP z całego kontynentu afrykańskiego, oraz – co ma coraz większe znaczenie – organizacji społeczeństwa obywatelskiego z UE i UA w debaty ustanawiające nowy wymiar handlu, inwestycji i współpracy gospodarczej, którego celem jest wypracowanie sprawiedliwych i etycznych stosunków;

67. zauważa, że sieci transportowe są kluczowymi czynnikami sprzyjającymi handlowi i dobrze prosperującym gospodarkom; podkreśla potrzebę lepszego połączenia afrykańskich obszarów wiejskich i miejskich w celu zapewnienia lepszej łączności w państwach afrykańskich i na kontynencie afrykańskim; podkreśla, że propozycje Drużyny Europy dotyczące realizacji projektów infrastrukturalnych muszą opierać się na potrzebach zidentyfikowanych przez UA w Programie rozwoju infrastruktury w Afryce; wzywa w związku z tym do zaangażowania podmiotów lokalnych i regionalnych w proces decyzyjny dotyczący charakteru i wielkości projektów infrastrukturalnych; przypomina, że około 53 % dróg w Afryce to drogi nieutwardzone i odizolowane od węzłów handlowych, a mniej niż połowa ludności zamieszkującej obszary wiejskie ma dostęp do funkcjonalnych dróg przez cały rok, co ukazuje potrzebę inwestycji nie tylko w projekty sztandarowe; wzywa również do inwestycji w logistykę łańcucha chłodniczego i nowoczesne obiekty magazynowe oraz ogólnie ulepszoną logistykę między miejscami produkcji i konsumpcji, która umożliwi rolnikom dostarczanie produktów rolnych na określone odległości, co – mając na względzie również szybką urbanizację Afryki – przyczyni się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego; zauważa, że sprawna sieć transportowa i inwestycje w projekty infrastrukturalne mogą przyczynić się do rozwoju afrykańskich gospodarek; wzywa Komisję Europejską do ułatwienia inwestycji w afrykańskie projekty infrastrukturalne za pomocą instrumentów handlowych i inwestycyjnych na rzecz Afryki;

68. zachęca do podjęcia szeroko zakrojonej debaty w celu ponownego przeanalizowania modeli i planów rozwoju infrastruktury oraz identyfikacji alternatywnych modeli mobilności i nowoczesnych rozwiązań w dziedzinie mobilności na miarę XXI wieku dla wszystkich w regionach oraz na całym kontynencie, w oparciu o wnioski wyciągnięte w UE oraz innych uprzemysłowionych krajach, aby uniknąć popełnionych przez nie błędów;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

69. podkreśla, że kształcenie i szkolenie zawodowe zapewniające umiejętności wymagane na rynku pracy stanowią kluczowe czynniki na rzecz rozwoju; w związku z tym uważa, że należy zacieśnić współpracę między uniwersytetami, instytucjami badawczymi i programami kształcenia i szkolenia zawodowego z obu kontynentów; jest zdania, że należy wspierać inicjatywy sektora prywatnego w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego i przedsiębiorczość w Afryce oraz zadbać o ich lepszą koordynację, ponieważ pandemia uwidoczniła znaczenie zarówno umiejętności cyfrowych, jak i cyfrowych metod uczenia się;

70. podziela długoterminową wizję stworzenia kompleksowej międzykontynentalnej umowy o handlu, współpracy i rozwoju między UE a Afryką w oparciu o AfCFTA; podkreśla, że międzykontynentalną umowę o handlu i współpracy musi poprzedzić istotny rozwój solidnego i odpornego rynku wewnątrzafrykańskiego; w tym kontekście podkreśla znaczenie współpracy z Afryką w ramach polityki handlowej UE dla rozwoju rynku wewnątrzafrykańskiego; wzywa Komisję Europejską do regularnego przekazywania Parlamentowi aktualnych informacji na temat realizacji długoterminowego celu, jakim jest zawarcie międzykontynentalnej umowy o handlu i współpracy, w szczególności przy wykorzystaniu różnych instrumentów politycznych dotyczących Afryki;

71. wzywa do odpowiedzialnego i szybkiego wdrożenia zobowiązań dotyczących handlu i inwestycji uzgodnionych na szczycie UE-UA w 2022 r. i wzywa Komisję Europejską do strukturalnego informowania Parlamentu na temat realizacji zobowiązań na rzecz handlu i inwestycji przez odnośne komisje;

72. z zadowoleniem przyjmuje afrykańsko-unijną inicjatywę „Zielona energia” oraz stałe wsparcie UE dla afrykańskiego jednolitego rynku energii elektrycznej; podkreśla, że należy zagwarantować wszystkim dostęp do energii po przystępnej cenie jako wspólne dobro i prawo podstawowe oraz że dostęp do energii i przyszłe zapotrzebowanie na energię to kluczowe kwestie, którymi UE i Afryka powinny wspólnie się zająć; zwraca uwagę, że niezbędne jest wykorzystanie nowego potencjału energii ze źródeł odnawialnych i energii niskoemisyjnej w Afryce oraz inwestowanie w sektory o wyższej wartości dodanej, takie jak sektory zielonej stali i zielonego wodoru, w szczególności przez zacieśnienie współpracy technologicznej i zwiększenie wywozu czystej energii; zauważa, że potrzebna jest pomoc techniczna w dziedzinie przepisów dotyczących rynku energii i należy jej udzielić w drodze współpracy UE i Afryki oraz poprzez rozwój wspólnych norm; zwraca uwagę, że współpraca w dziedzinie zrównoważonej energii powinna stanowić jeden z głównych elementów inicjatywy Global Gateway w odniesieniu do Afryki; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte w ramach Global Gateway do mobilizacji dotacji w wysokości 2,4 mld EUR dla Afryki Subsaharyjskiej oraz 1,08 mld EUR dla Afryki Północnej w celu wspierania energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej, sprawiedliwej transformacji i zazieleniania lokalnych łańcuchów wartości; apeluje o przyjęcie podejścia inwestycyjnego uwzględniającego aspekt płci w sektorze energii, które umożliwi wzmocnienie pozycji kobiet jako liderek, pracownic i odbiorczyń w sektorze energetycznym;

73. podkreśla, że ważne jest budowanie partnerstw w celu poprawy zrównoważoności łańcuchów wartości surowców w oparciu o plan działania w sprawie surowców krytycznych oraz przy wykorzystaniu wszystkich instrumentów polityki zewnętrznej UE;

74. wzywa do uwzględnienia związku między zdrowiem publicznym a różnorodnością biologiczną, zgodnie z oenietowskim podejściem „Jedno zdrowie”, i z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie inicjatywy „NaturAfrica”, która ma na celu ochronę zwierząt dzikich i ekosystemów w Afryce, a także przegląd planu działania dotyczącego nielegalnego handlu dziką fauną i florą; zauważa, że według literatury naukowej kilka globalnych ognisk nowych chorób odzwierzęcych znajduje się w Afryce; zaleca opracowanie ocen skutków pandemii i pojawiających się chorób pod kątem zagrożeń dla zdrowia oraz uwzględnienie tych ocen w dużych projektach rozwojowych i projektach związanych z użytkowaniem gruntów ułatwionych dzięki odnowionemu partnerstwu UE i UA, a także reformę pomocy finansowej na użytkowanie gruntów, aby określić i wyraźnie uwzględnić korzyści i ryzyko dla różnorodności biologicznej i zdrowia; zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości wydania wytycznych dla unijnych przedsiębiorstw i inwestorów działających w Afryce w związku z przyszłą dyrektywą w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju⁽²⁰⁾; wzywa UE i UA, aby dążyły do nowego międzynarodowego partnerstwa w dziedzinie zdrowia i handlu mającego na celu zmniejszenie ryzyka chorób odzwierzęcych w międzynarodowym handlu dziką fauną i florą; podkreśla, że inicjatywę „NaturAfrica” należy opracować w konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, ze zwróceniem szczególnej uwagi na prawa lokalnych społeczności, ludów tubylczych i kobiet; podkreśla, że inicjatywa ta powinna wspierać afrykańskie rządy i lokalne społeczności w przeciwdziałaniu głównym czynnikom powodującym utratę różnorodności biologicznej i degradację środowiska w całościowy i systematyczny sposób, również poprzez oferowanie wsparcia

⁽²⁰⁾ Wniosek Komisji z 23 lutego 2022 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniającej dyrektywę (UE) 2019/1937, COM(2022)0071.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

w zakresie dobrze zarządzanych sieci obszarów chronionych; apeluje o uwzględnienie ambitnych postanowień dotyczących różnorodności biologicznej inspirowanych podejściem ONZ „Jedno zdrowie” przy modernizacji umów o partnerstwie gospodarczym; uważa, że UE powinna przyczynić się do realizacji Wielkiego Zielonego Muru w regionie Sahelu, który istotnie przyczyni się do powstrzymania dalszego pustynnienia, a tym samym do ochrony dochodów z rolnictwa;

75. podkreśla, że prawa człowieka i równouprawnienie płci muszą znaleźć się w centrum wzmocnionej współpracy między UE i UA, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na wpływ nowych i innowacyjnych technologii na prawa człowieka oraz udział kobiet w gospodarce; podkreśla, że handel cyfrowy może przyczynić się do postępów i ułatwień w handlu w Afryce i wzywa Komisję do zwiększenia możliwości cyfrowych, aby ułatwić wdrażanie umów o partnerstwie gospodarczym oraz AfCFTA; wzywa Komisję do uwzględnienia agendy cyfrowej UE-UA w kontaktach w globalnymi partnerami strategicznymi;

76. zauważa, że wymiana wiedzy i rozwój umiejętności w Afryce mogą przyczynić się do rozwoju trwałych stosunków handlowych; podkreśla możliwości infrastruktury cyfrowej, jeżeli chodzi o pobudzenie afrykańskiej gospodarki oraz innowacji na kontynencie; wzywa do zacieśnienia współpracy w zakresie agendy cyfrowej UE-UA w oparciu o zasady demokratycznego zarządzania, wielostronne zasady wspomagające dotyczące handlu elektronicznego, skuteczne mechanizmy regulacyjne w obszarze cyfrowym oraz globalne i lokalne mechanizmy zarządzania w zakresie infrastruktury danych i infrastruktury cyfrowej, które skupiają się na rozwoju ukierunkowanym na potrzeby ludzi; odnotowuje stworzenie Grupy Zadaniowej UA–UE ds. Gospodarki Cyfrowej; podkreśla, że stosunki cyfrowe UE-UA powinny wspierać dążenie Afryki do transformacji cyfrowej i szanować prawo rządów do utrzymania własności danych i regulowania swojej gospodarki cyfrowej stosownie do potrzeb rozwojowych oraz w celu osiągnięcia bardziej zrównoważonego świata cyfrowego; wzywa UE do wsparcia zwiększania skali rozwiązań cyfrowych w państwach afrykańskich z pomocą platform UNCTAD utworzonych w celu zabezpieczenia korzyści wynikających ze zrównoważonego rozwoju na skutek transformacji cyfrowej; podkreśla, że transformacja cyfrowa musi być zgodna z zasadami ochrony danych;

77. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Unii Afrykańskiej, rządów i parlamentom państw członkowskich Unii Afrykańskiej, a także sekretarzowi generalnemu AfCFTA.
